

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужилоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **оптуђени Раде Вранешевић,**
- **оптуђени Пане Булат, који је доведен из Окружног затвора у Београду,**
- **бранилац оптуђеног Панета Булата, адвокат Ђорђе Калањ,**
- **бранилац оптуђеног Радета Вранешевића, адвокат Звонко Радовановић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет нашег данашњег главног претреса је оптужница Тужилаштва за ратне злочине против Панета Булата и Радета Вранешевића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Судиће веће у саставу – Оливера Анђелковић, председник већа и судије Татјана Вуковић и Драган Плазинић, чланови већа.

Има ли неких примедби на састав већа?

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа.

На састав већа примедби нема.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Приступа се узимању личних података од оптуђених, па СЕ КОНСТАТУЈЕ да су пред овим судом оптуђени Пане Булат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните.

Са личним подацима као на записнику МУП-а Србије од 18.10.2007. године и записника из истраге овог суда од 04.03.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу прочитати ове Ваше личне податке, па ћете ми Ви рећи да ли се нешто ту изменило или да ли има неке допуне. Да ли имате неки надимак можда? Значи, од оца Вељка, мајке Евице, рођене Орешчанин, рођен у Ријечи, 30.01.1950. године, са пребивалиштем село Купусцина, Апатин, ул. Кошута Лајоша 83, држављанин Србије. Шта сте по занимању? Шта сте по занимању, сада сте у пензији, шта сте били пре пензије?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању полицајац, да ли је тако? Приђите овом пулту. По занимању полицајац, сада у пензији, ожењен, отац двоје деце. Да ли су деца пунолетна?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пунолетна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од школе шта сте завршили, школа унутрашњих послова?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, средња стручна спрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде у записнику полиције констатовано 1979. године сте служили војску, код истражног судије 1969. године, па ми реците, шта је од тога тачно, 1979. или 1969. године?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: 1969. године сам отишао, а 1970. сам се вратио из војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ријечи, Љубљани, да ли је тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војску служио 1969. године, у Ријечи и Љубљани. Да ли сте имали неки чин у војсци?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без чина. Из полиције, да ли имате неки чин?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Полицијске ове чинове што је нормално, био сам старији милиционер прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се водите негде у војној евиденцији?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, водио сам се до 1995., а од 1995. не водим се више нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каквог сте имовног стања, колика је пензија?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не могу сада тачно да кажем, а мислим негде да је 228 ЕУРА, не знам у кунама, јер дижем преко Комерцијалне банке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је супруга запослена?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Супруга ми није запослена, она и ћерка су у иностранству, у Аустралији од 1982. године, а син ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких обавеза издржавања према некоме?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, имам, морам сину помагати који ради у полицији у Краљеву, па њему помажем, њему пола пензије дам, а пола ја, јер је подстанар, па, плате су мале, па тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте некада осуђивани?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неосуђиван, да ли се води још неки кривични поступак против Вас?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Колико ја знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да седнете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Раде Вранешевић.

Са личним подацима као на записнику МУП-а Србије од 18.10.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви неки надимак?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати ове податке, па уколико има неких измена или допуна, Ви ћете рећи. Од оца Милана и мајке Марије, рођене Ерњаковић.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рођен у селу Буковица, општина Вргин Мост, 04.10.1947. године, станујете у Зрењанину, адреса?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Адреса садашња је Ивана Милутиновића бр.3., прије је била Јунака Милана Тепића број 8. У међувремену сам променио адресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, улица Ивана Милутиновића број 3.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Број 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држављанин сте?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Држављанин сам Републике Хрватске, а имам и, поднео сам захтјев за рјешавање држављанства овде у Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занимање које Вам је?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Конобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању конобар. Да ли сте негде запослени?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без запослења. Ожењен, имате ли деце?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Деце имам сина из првог брака, а у другом браку немам, живим ванбрачно са једном женом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пунолетан син, да ли је тако?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Пунолетан син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожењен, отац једног пунолетног детета. Од школе, шта сте завршили, средњу угоститељску?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Средњу угоститељску школу у Опатину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, војску сте служили у Бихаћу и Пули 1968. године?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чин водника?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Водника, да. Изашао сам са чином резервног водника интендантске службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се водите негде у војној некој евиденцији?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Водио сам се у Хрватској, сада овде се не водим још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од чега се издржавате?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Имам две сестре у Америци, па ми оне шаљу и шаље ми буразер нешто из Немачке, а супруга ова друга, она ми тако ради, оде у Швицарску па чува децу пар месеци, па се врати, ето, од тога се издржавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте некада за нешто осуђивани?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се води још неки кривични поступак против Вас?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: У моје знање, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да седнете.

Ваша права у кривичном поступку су да нисте дужни да износите одбрану, нити да одговарате на постављена питања, односно можете се бранити ћутањем. Све што кажете у овом поступку, може бити употребљено као доказ против вас. Имате право уколико се одлучите да износите одбрану, да износите чињенице и предлагете доказе у своју одбрану, да активно учествујете у поступку, постављате питања сведоцима и тако даље.

Оптужени поучени о својим правима и обавезама у кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Раде Вранешевић, с обзиром да се браните са слободе, дужни сте сваку промену адресе да пријавите суду. Уколико будете изостајали са претреса, следи прво наредба за привођење, а уколико суд не буде могао да Вас нађе, једна од мера за обезбеђење присуства на главном претресу, је одређивање притвора.

Главни претрес почиње читањем оптужнице Тужилаштва за ратне злочине, КТРЗ бр.13/07 од 16.04.2008. године у 9 часова и 50 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу чл.46. став 2 тачка 3. у вези чл.3. и 4. став 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

- 1. ПАНЕТА БУЛАТА и**
- 2. РАДЕТА ВРАНЕШЕВИЋА,**

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са личним подацима које смо малочас чули.

ШТО СУ:

Кршећи правила међународног права садржана у IV Женевској конвенцији о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године – чл.3.ст.1. тач. а) у вези чл.13. ст.1. и чл.4. ст.2. тач. а) Допунског протокола уз наведену Женевску конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), у марту месецу 1992. године, за време унутрашњег оружаног сукоба између организованих оружаних јединица тадашње Републике Српске Крајине, с једне стране и с друге, организованих оружаних формација Збора народне гарде (ЗНГ) и МУП-а Републике Хрватске, извршили убиство шест цивилних лица хрватске националности који нису припадали ниједној оружаној формацији, нити су учествовали у војним операцијама, тако што су и то: окр. Пане Булат, као помоћник команданта за безбедност Другог батаљона у саставу 19. бригаде Војске Републике Српске Крајине, а окр. Раде Вранешевић као војник 4. чете истог батаљона, заједно дошли из седишта батаљона у Ласињу до Банског Ковачевца, општина Карловац, Република Хрватска, где је окр. Булат прво лажно представио старешинама и војницима 3. вода из састава 5. чете наведеног батаљона, да по наређењу више команде има задатак да организује пребацивање преосталих цивила ван подручја борбених дејстава, након чега је у вечерњим сатима по његовом захтеву и у његовој организацији и уз учешће неколико војника 1. и 2. одељења 3. вода из састава 5. чете, доведено шест преосталих цивилних лица несрпске, односно хрватске националности који раније нису избегли у двориште куће испред броја 8 у Банском Ковачевцу, да би тада окр. Булат узео аутоматску пушку од једног присутног војника и са удаљености од око 3-5 метара започео рафалном паљбом да пуца по приведеним цивилима, а одмах за њим то исто учинио је и окр. Раде Вранешевић, такође из аутоматске пушке, при чему је окр. Булат испалио из аутоматског пиштоља «шкорпион» неколико појединачних хитаца у главу палог Грге Михалића, који је још показивао знаке живота, па су тако том приликом, поред овог јединог мушког цивилног лица, живота лишили и Бару Михалић, Катуну Михалић, Веронику Крупић, Мару Лесар и Мару Терек, те на крају њихова тела заједно бацили у оближњи бунар који се налазио у истом дворишту и који је након тога, такође у организацији и по наређењу окр. Булата делимично зарушен неком

експлозивном направом од стране непознатих припадника исте војне јединице,

-чиме су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1 КЗ СРЈ, у саизвршилаштву у вези чл.22. КЗ СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Сада ми реците, да ли сте обојица разумели оптужницу и да ли ћете одбране изнети? Значи и Пане Булат и Раде Вранешевић изнеће одбрану. Пошто смо ми за изношење одбране планирали два дана, значи за сваког по један дан, Ви оптужени Вранешевићу, да не бисте овде чекали по судском ходнику, можете да идете кући, па сутра у 9,30 часова да поново дођете овде у суд и да онда Ви кренете са изношење одбране.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: А бранилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да идем кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ваш бранилац остаје.

УДАЉУЈЕ СЕ из суднице оптужени Раде Вранешевић и приступа испитивању оптуженог Панета Булата који у своју одбрану износи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја сам направио мали концепт за почетак, а остали део ја ћу говорити без. Могу да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Разумео сам оптужницу и износићу одбрану и одговараћу на постављена питања. Нисам крив и нисам учинио дело које ми се ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо, само мало сачекајте да ово регулишемо, да се ипак чује, да би у транскрипту могло да се унесе, да сутра имамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли треба поновити или да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, не морате, чуло се, него само због овога. Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам крив и нисам учинио кривично дело које ми се ставља на терет. Тачно је то да сам ја у марту 1992. године обављао дужност помоћника команданта за безбедност Другог батаљона 19. бригаде Војске Републике Српске Крајине. Тачно је то да сам ја тог месеца, датума се тачног не сећам, заједно са Радом Вранешевићем био у месту где је било седиште Другог батаљона. Том приликом је био и Вранешевић који је био у истом батаљону у саставу 4. чете. Није тачно да сам ја наредио стрељање или учествовао у стрељању шест лица. Исто тако, није тачно да сам ја наредио

лица из оптужнице, да се затрпају и баце у бунар. Ја сам по наређењу учествовао у организацији вађења тих лица на тај начин, што сам нашао људе који ће vadити из бунара и који ће бити присутни. При самом чину томе нисам учествовао и нисам био ту, нисам био ту. Пре тога, ја сам добио наређење од команданта Паића да пронађем људе који ће та лица извадити из бунара. У бунар није ишао свако, па су одвођени људи ишли који су се бавили тим послом, значи копали су бунаре, vadили и тако даље. Прво сам отишао код Мраовић Радета који је био у склопу нашег батаљона, у команди, био је на бацачима. Он је рекао да не може. Други је био удаљен одатле једно 25 километара, био је то Самарџија Адам. Он није био у војним формацијама и био је слободан човек, био је склон сваким делима, али је био мајстор за то. Добио сам одобрење од командира да одем по њега и да га питам хоће ли то да одради. Он је пристао одмах, отишло је возило и довезло га заједно. Ја сам био присутан када је он довежен на лице места, заједно са Бјелић Драганом,, Бјелић Драган је био возач. На лицу места је требало помагати њему приликом вађења тих лица. Јавили су се војници из, ту који су се нашли, да ће помоћи и да ће vadити, с тим да ће им бити то плаћено. Ја плаћао то нисам, то је плаћала команда из буџета, ја не знам откуд средства, јер то ја нисам знао, тако је мени речено да ће бити награђени и плаћени ти који то буду радили. Када сам оставио то све, ја сам отишао, ја нисам учествовао, ни у вађењу, јер они су то све одрадили. Био је паркиран камион, био је паркиран на камиону сандук, јер су ти цивили побијени требали да буду смештени у тај сандук и ја сам отишао. Након и од тада ја више за то ништа не знам. То је све што ја знам. Од тада па прошло је једно тједан дана, појавила се, овде треба напоменути, ради се о четири лица – три жене и један мушкарац. За друго двоје што ми се ставља на терет, су пријављени од човека где се наша јединица резервна задржавала и ту им је био смештај као база, као интервентна јединица, која је по потреби требала да интервенише. Власник те куће, не знам му име, само знам надимак – «Личанин», а то свако од сведока оптужбе знаће, јер су сви били ту, који су сведоци оптужбе, они знају све. Он ми је пријавио приликом обиласка тих јединица, он је пријавио да су убијени двоје лица. То је Гроф и његова мајка, то после тога било једно осам дана после овог случаја, то је евидентирано у Банском Ковачевцу. И заједно са мном он је организирао ископ рака, тај «Личанин», купио је сандук пиве, мислим да је узео неку литру јачег пића и замолио да ли се може војска да се организира да ископају раку. То двоје лица је закопано испред куће, једно десетак метара. Значи, све по протоколу урађено, сахрањени су у мртвачке сандуке, закопано, стављен је криж, имена, година и све, мислим, све је одрађено онако како смо ми могли у том моменту. Приликом уласка у кућу, та лица сам видео. Тај Гроф је лежао испод прозора, стиснут, а његова мајка је била на кревету, већ су се напирили, то је вероватно више времена било. Његова мајка је лежала на кревету, убијена. Том приликом сам видео да имају ране, нема ту од метака, нема крви, нема ништа, само то, глава и све ово нормално, све плаво и тако. Војска је у мртвачке их сандуке ставила, снела и

сахранила испред куће, значи испред куће од Грофа, једно десетак метара према кући тога «Личанина», значи то је све у кругу те куће. О том случају ја имам толико да кажем. Могу само једно да кажем, на крају, господин Вранеошевић, другооптужени, изнео је велике лажи и неистину. Ја бих Вас молио сутра приликом његовог ислеђивања, да будем присутан, јер верујем, своје излагање да је засновао на неистини, лажима, вероватно из страха или не знам из којих побуда, а за цело ово време, ово све што сам одрађивао, ја друго оружје нисам имао код себе. То приликом ислеђивања сведока, то ће Вам сви потврдити. Толико имам, а ја бих сада наставио са мојим давањем исказа. Нећу читати, ја могу овако, јер немам шта, ја не могу друго ништа рећи, него само оно што је било. Да ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја Булат Пане, син Вељка и мајке Евице, рођене Орешчанин, рођен 30.01.1950. године у Ријеци, тешко ми је, опростите, тешко ми је, јер не знам зашто сам овде. А видећете кроз сведоке да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам кажем, то важи и за данас и убудуће. Пошто ова суђења трају дуго и све.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када год осетите потребу за нечим, можете да затражите или паузу или мали предах.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, наставићу, ухватила ме моментална трема, сада, наставићу. Рођен сам 30.01.1950. у Ријеци, Република Хрватска, са местом сталног пребивалишта у Купусини, Кошута Лајоша 83, број куће, скупштина општине Апатин. Ожењен сам, имам двоје деце, ћерка и супруга су ми у Аустралији од 2002. године, а син ми је запослен у Краљеву у полицији. Ја сам до рата радио исто у полицији. Када је рат отпочео, видео сам да неминовно, поднео сам захтев за пензију, добио сам решење и пензије нисам примао све до 2002. године, када сам почео да добијам мировину. Заостале пензије још имам да добијам, то није важно. Толико о том мом делу. Сада прелазим на сам део дела.

Негде у другом месецу 1992. године, не сећам се датума, тачног датума, добио сам наредбу од команданта да обиђем прву линију, из разлога, то су били нередовни војници са села, са пуно обавеза, да видим да ли су сви на линији, да ли су сви наоружани, да ли коме шта треба и низ других ствари. Највећа која је била, бежање из јединице, што сам свакодневно одрађивао. Том приликом, приликом обиласка код моста у Ласињи, прекопута Јамничке Киселице, преостале су две жене. То су жене средњих година, негде између 50 и 60 година. Када сам линију прву обилазио, састао сам се и са њима и тако питао, како је, да ли им шта фали, да ли имају проблема каквих и исте су се жалиле. Када сам саслушао њих, оне су се жалиле и на поступке, војска, јер ту је свакаквих војника било. Ја сам обећао им да ћу све предузети што будем могао и питао сам их том приликом да ли би биле вољне да се преселе, јер у томе дејству остало је много кућа празних, а оне су биле на самој првој линији, а ја нисам имао моћ ту да их ја премештам, него само уз договор

командира чете и више команде. Значи, ја сам био само посредник. Ја сам известио о томе командира чете, он се сложио и рекао, те су другарице вољне да се преселе, а ја сам известио команданта о томе, да би затим отишао и код команданта бригаде и код команданта корпуса и казао каквих има проблема. Плус тога, те жене нису имале шта да једу. Успео сам и то да средим, командант пуковник Миле Новаковић је одобрио да се може, како се храни војска, тако да се и тим преосталим цивилима даје храна. То је све ишло добро, али унаточ свему, проблеми су се настављали. Добијено је одобрење, дошло је војно возило, дошао је начелник санитета Маринчић Душанка и Бјелић Драган, возач, ја ту нисам учествовао и они су те две жене превезли. Исте су одвезли у Вргин Мост. Ја то нисам видео, тако су казали у првом делу, што сам овде имао прилику, приликом истражног дела. Стање се смирило на томе делу и код нормализације, значи само је војска остала она која је била на одбрани. Након једно два месеца, појављују се други проблеми. Гроф, не знам му име, ја мислим да се Мишалић он презива, не знам тачно, али напамет сада говорим, је био код своје куће, чувао краве и пуцао из пиштоља по војсци. Не знам шта је том приликом тражио и то. Војска се жалила. Ја сам заједно са Чича Станком, сведоком оптужбе и Цревар Савом, они су били старије моје колеге, отишли на лице места код тог Грофа, обавили разговор на околност зашто је то радио и тако даље, није коментар никада дао, сагнуо је главу – «где ти је то оружје», вели, «у штали, у јаслама», тамо где се храна ставља за стоку. Хтео је он да оде испред мене, међутим, нисам му дозволио, у присуству Саве Цревара, кажем опет и Станка Чиче, ушао сам унутра и у штали сам нашао пиштољ 7,65, «берета» и двадесет комада метака. То оружје је одузето, саопштио сам војсци да исти више нема оружје, да нема бојазности од њега и да неће више то радити и дао ми је обећање да нема са чим и да неће више имати посла са тим. И то се стање смирило. Након пар дана ухваћена су у Пркосу двојица бораца и преведени су преко Купе, касније након пар дана су враћени, ухватили су их извиђачи Хрватске.

Појавили су се проблеми са четворо преосталих у Банском Ковачевцу, исто тако са храном, проблеми, спавају заједно са војском, најаве сваки други дан су, да ћемо бити нападнути, гранатирање и тако даље, што значи ради сигурности тих цивила и тога свега, ја сам снимиио на терену и ради безбедности војске, ја сам известио команду, да би требало нешто урадити. Заједно, у договору са командиром чете, да би требало нешто урадити са тим цивилима, да се преместе, да нису заједно са војском и на првој борбеној линији. Одобрење је добијено, али требало је прво са цивилима обавити разговор, да ли се и они слажу. Ја за међународне те законе нисам знао, али сам питао и тако даље. Заједно са Цакула Миланом пре њиховог преселења, једно двадесет дана сам обавио разговор, а тај Цакула Милан био је командир вода самог места где су се ти цивили налазили, значи његова зона одговорности. Требамо да обавимо разговор и да видимо да ли ти људи пристају да се преселе док не прође напад и тако даље, па када се стање

смири, нека се ти људи врате назад својим кућама. Нас двојица смо отишли и стварно смо обавили, више је он испитивао и питао те људе, мало теже су они то пристали, али су рекли да може. Након, кажем, једно десетак дана, добијена је наредба из корпуса да се исте ноћи очекује напад. За тачност за тога, чуло се брујање тенкова и гомилање снага са друге стране. Ноћ је била тамна, није било ни месечине, значи мрак је био и тако, тада ми је командант рекао: «Било би добро сада», јер место где се ти налазе људи, цивили, Бански Ковачевац је на брду где је добро прегледно, да се са друге стране лако може тући са пешадијским наоружањем, да не причам, о артиљерији и осталом, да се по ноћи, када се то мање види, да се преместе. Ја сам дошао извесити командира вода Цакулу Милана, његовог заменика, командира одељења Ђуру Кривокућу и рекао да Милан ће доћи, организујте, скупите те људе на једном месту, камион ће доћи и ја идем даље. Ту вече одмах сам продужио до командира чете, да њега извештим о томе, о нападу, да ће бити напад и да појачамо мере. Уједно сам га обавестио о месту резервне чете, интервентне чете, где буде најјачи напад да пошаље курира, јер веза није била, него једино курирска веза са људима, да неко ступи у контакт, где буде јачи напад, да људи, појача се одбрана. То ми је био то вече задатак, као и да снимим да ли су људи сви на лицу места, јер знате како, то су све напуштене куће где, било је пуно који су износили ствари, одвозили туђе ствари, коме је шта требало и тако, а то све морало видети и колико-толико настојати, јер нас је било јако мало, да се то што више спречи. Ја нисам био ту на лицу места, ни када је једно лице доведено од тих четворо, ја сам то казао да ће доћи камион и ја сам отишао. Наводим, оружје код себе нисам имао, имао сам пиштољ, оружје нисам имао, дуго. Ја сам отишао према командиру чете где ме је сачекало возило, известио и вратио се назад у Ласињу. Након једно пола сата, у разговору са командантом, у Ласињи у команди, добијам телефонску обавест да цивила нема, да нема, на лицу места где су требали бити. Ја онако револтиран, «када вама, господо, није стало да се то реши, да вам се олакшају проблеми, није ни мени, ја то више нећу радити». Тако сам казао и команданту и ту се мој проблем у томе делу завршава, иако тај сав посао који сам ја радио око тих цивила, нисам морао, јер то није била моја надлежност. То је искључиво била надлежност командира чете, командира вода, јер то је њихова зона одговорности, али се догодило тако. Мислио сам овај први случај што сам урадио са ове две жене из Ласиња, што се добро урадило и све је у реду, да ће овако и друга ствар. Ова друга ствар је најжалост урађена врло лоше. Толико о овом случају могу да кажем. Након два тједна добијам задатак о даљим јављањима, не знам, команданта, командира чете, где се налазе ту цивили, да су бачени у бунар, ништа нисам знао. Командант ми наређује да идем у Ковачевац, да су побијени цивили и да су бачени у бунар, да нађем екипу која ће то да ради. У првом делу сам казао, прво што сам питао тог човека, што је био у склопу команде на минобацачима 120 мм, Мраовић Раде, он је то одбио, да не може, да нема, да треба ту штрик, треба оно коло што се спушта доле, да он то нема и да он то не може. Заједно са Бјелић Драганом сам отишао у

Брњавац код Самарција Адама који је имао сав прибор, копао је бунаре и он је пристао да ће то да уради. И он је то и урадио. Драган Бјелић је довезао камион, сандук дрвени је био на камиону и ту су смештени ти извађени из бунара. Тада сам приметрио да је бунар миниран, јер је имао ону ограду, метар оно изнад земље, знате, те ограде није било и да је било набацано унутра и дрвета и дасака и тако, то сам видео. Приликом вађења нисам био, јер сам имао друге задатке, а ту су људи били и није ни било потребе да ја будем, ту су били и други који су пристали да ће то исто да ураде. Од тада, ја за даље ништа не знам, где су одвежени, камо су одвежени, ко их је одвезао, не знам. Ја сам имао толико, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кренемо од неког почетка. Војска којој сте Ви припадали, да ли је то Војска Републике Српске Крајине?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неки 21. корпус. Ко је био командант тог 21. корпуса?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тада, у то време, био је Чедомир Булат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова 19. бригада, која је била при том 21. корпусу, ко је био командант 19. бригаде у то време?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тада је био Марјановић, не знам му име, Марјановић само знам да му је било презиме, пуковник, не, Ивковић Милан, Ивковић Милан, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о времену када се збио овај критични догађај?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ивковић, Ивковић, мислим да му је име Милан, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. бригаде?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је био Миле Новаковић у то време, да ли је заузимао неко командно место?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Миле Новаковић је од Ивковића преузео команду и онда је он био командант 19. бригаде и био му је смештај у Дугом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми само када је то Миле Новаковић преузео, да ли после овог критичног догађаја о коме причамо и који је предмет оптужнице?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, ја мислим да је пре тога, пре тог случаја да је Миле Новаковић био командант 19. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А конкретно у време догађаја, ко је био командант, да ли знате или?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, не бих знао, не бих знао, јер ја сам врло мало, знате, ја сам врло мало комуницирао, једино када сам морао нешто службено, пошту или са безбедности и тако даље, врло кратко да, у тај део, стварно Вам мало могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога Марјана Младеновића, неко име такво да се помиње у оквиру 19. бригаде?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Чуо јесам, а какву функцију и шта је радио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Командант 2. батаљона који се налазио у оквиру ове 19. бригаде?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Паић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми даље, Ви сте, значи, били у оквиру ове, у оквиру овог 2. батаљона?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У оквиру, да, 2. батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је командант Драган Паић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Паић, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, били сте помоћник команданта за безбедност?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше колеге Станко Чича и Саво Цревар?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, то су старије колеге од мене биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, Вама је надређени био Драган Паић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Надређени ми је био, командант је био, Драган Паић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте Ви подносили њему извештаје или сте имали неки орган безбедности при овој 19. бригади, да сте њима подносили, коме Ви конкретно за свој рад подносите извештај?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Прво што сам морао да известим команданта батаљона, то значи Драгана Паића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И о томе сам написао све, што сам навео у претходном излагању. И командант Паић је други дан отишао за Вргин Мост, отишао у штаб територијалне одбране и ишао је у корпус, а ту исту ноћ када се то догодило, када сам ја добио задатак да обиђем линију да би требало ове преместити цивиле, господин Станко Чича и Цревар Сава негде око 11 сати навече из Ласиња су ишли пешке кући. Мислим, ми смо се сви зачудили, зашто они у то време иду кући, смејали се један другом и тако даље. И овде то морам напоменути – када се вратио, након два дана Станко Чича, гледа у мене, јер нас тројица смо спавали у једној соби, гледао је у мене и вели: «Знао сам да ће се ово све догодити». «Па, што ми ниси рекао», никакав коментар нисам добио, знате, само ми се насмејао, вели: «Знао сам да ће се ово све догодити», што хоћу казати, не знам зашто колеги, јер смо колеге и из полиције, колеге смо били и овде, зашто ми је тако нешто спаковано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да се вратимо на ово моје питање. Ја Вас питам, уобичајено, коме Ви подносите извештај за Ваш рад, да ли сте подносили извештај безбедности при бригади, начелнику безбедности при бригади?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовне оне извештаје који се подносе?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја све што сам подносио извештаје, све што сам подносио извештаје, то је команданту батаљона, који је курирском службом даље упућивао, све папире и све остало је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту завршавало Ваше извештавање?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Моје, једино, једино је било пар случајева, када сам директно налоге добијао из корпуса, из бригаде, да нешто одрадим и да лично донесем, онда то је ишло другим путем, знате, онда сам ја то лично одрадио и лично носио у бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био начелник безбедности 19. бригаде?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Начелник безбедности 19. бригаде, ха, био је Миле Малобабић, једно време, онда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, ово све што Вас питам, везано је за критични догађај, значи, ко је био пре или после, то суду није интересантно, значи у време догађаја?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пре Милета, не знам, један је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не интересује ме пре, значи, ако Вас питам ко је био шта, то мислим, значи, на овај период који је релевантан за оптужење, ко је био начелник безбедности значи 19. бригаде у време овог критичног догађаја?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, мислим да је био Малобабић Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви Малобабић Милету у вези овог догађаја подносили неки извештај?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Подносио сам извештај и ишао сам код човека, где је наша резервна чета била, то је «Личанин» који је изјавио да зна и да је видео ко је то урадио и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас везано за овај догађај из оптужнице?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо о том делу и говорим. И био сам са њим и рекао сам, био је и Паић Драган, командант на том и ми смо са тим делом, што се тиче нас, завршили, што значи, даље су други органи. Долазила је војска, овај, полиција из Војнића, долазила је полиција из Вргин Моста, шта је урађено, ја не знам и не бих могао казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, везано за подручје Банског Ковачевца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту налазила прва борбена линија?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Прва борбена линија била је Купа, знате Купа је доле испод брда, ту је брдо и ту је прва борбена линија, на самом брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљено од овог места прва борбена линија од места где се збио овај критични догађај, где је овај бунар?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, знате, са Купе се могло лако пуцати до тог места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пешадијским наоружањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, има, знате, Купа иде, то бих Вам ја требао насликати слику, Купа иде, ту је најближа, ту има отприлике једно 30 до 40 метара, где је сам тај бунар, где је Купа, а рецимо, има где иде па иде кривудава, па има где је и километар и километар и по, знате, испод рецимо села Шишљевићи, ту од прве наше линије до тамо има сигурно километар и по, ако нема и два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, која чета је била стационирана овде у Банском Ковачевцу

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Банском Ковачевцу управо је та била, то ја мислим да је 4. чета, то је славопољска чета и мењали су се са Брњавчанима, са, значи њих, сваких петнаест дана се мењају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, где је била 5. чета?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: 5. чета је била у дну Јашевићи, доле према, према глинском делу терена, јер ту је била 4. чета, па је било превише људи, па су од једне чете направили две чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, према овој документацији коју суд има.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Била је на другој страни од места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И према подацима у списима предмета, 5. чета је командир овај.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Јован Малобабић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: 4. чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни Ви да је у Банском Ковачевцу била 4. чета или је била 5. чета?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, 4. и 5. чета су се мењале, знате, ја и сада да Вам кажем, Јово Малобабић је био управо ту командир и то је јединица која је била тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које чете? Па, добро, оно што не знате, реците, не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могуће је да сам помешао, знате, чете, то је врло лако да сам их ја помешао сада, али углавном, Јово Малобабић је био ту у тој, он и Симо Гвојић, њих двојица су се мењали, Симо Гвојић је водио брњавчевачку чету и Пјешеницу, а Јово Малобабић је водио Славко Поље, цеварска страна и овај други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, у вези овога што Ви кажете да је требало да се изврши премештај тих цивила и тако даље. Реците ми конкретно, када сте Ви добили наредбу од Вашег команданта Драгана Паића, каква је то наредба била, шта је Вама конкретно речено везано управо за те цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, наредба је била усмена и казало да треба те цивиле, то је усмена била наредба, то није наредба била, знате, то је било као обавест

да се пренесе командирима чета, да би те људе требало у сагласности са њима, преместити одатле, да нису заједно са војском и да нису на првој линији, из разлога ради управо борбених дејстава, ради артиљеријског деловања и тако даље, да ти цивили нису, а и сами цивили да не стварају панику већу него што треба међу војском. Значи, то су главни разлози били, ради чега је те људе требало преместити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је конкретно Ваш задатак био у вези тога?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мој конкретан задатак само да пренесем од команданта Паића командире чете, да је команда бригаде сагласна и батаљона сагласна, а командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком командире, ком командире чете, одговорите именом и презименом?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Командир чете Малобабић Јован и био је Симо Гвојић, Симо Гвојић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да пренесете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер то су две чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да пренесете њему?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да пренесем њему да је бригада сагласна да се преместе ти цивили, уз нормално, договор ако то цивили пристају, ако не пристају, ништа се не треба предузимати, тако је мени саопштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви да пренесете наредбу од више ка нижој?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они имали неку комуникацију, то је команданти батаљона и командант, командир чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имали смо пољске телефоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он њему то пренео телефоном?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пренео му је телефоном, али ти пољски телефони су јако често били у квару, из разлога што су тргане линије, а те тргане линије су биле управо од људи који су сарађивали са другом страном, па су ухваћени и радиостанице која је сарађивала са другом страном, па низ ствари се таквих појављује, тако да је највише коришћена да лично се оде, да се обавести и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али реците ми, Ви кажете – пренео му је то телефоном. А зашто онда Ви одлазите у Бански Ковачевац, ако је он то њему пренео телефоном?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо сам ишао, не знам да ли ме разумете, да кажем, јер се очекивао ту ноћ напад, да кажем где се налази резервна чета, интервентна чета, уколико дође до напада, да се успостави курирска веза и да та чета цела се расподели и да помоћ изврши где буде требало, ради тога. Друго сам ишао из разлога, не само ради једног разлога, из другог разлога сам ишао да видим да ли је војска опремљена и да ли је војска сва, да није ко утекао, јер догађало се јако много пута да су побегли са положаја, да се стање снимом на лицу места. Треће сам ишао да видим да ли је храна, да ли је све, јер

о свему сам томе морао свакодневно извештај да подносим, од чете, команданту батаљона и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је чета Јована Малобабића била у зони прве борбене линије или нека друга чета?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Чета Јове Малобабића је била на линији, а док је ова друга била у припреми, као интервентна чета, ова друга је била у кући, управо што сам навео од тога «Личанина» у Пркосу. То је од прве линије удаљено негде два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези овог конкретног задатка, значи, када Ви кажете преносите наредбу Драгана Паића, команданта батаљона, командире чете Јовану Малобабићу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, они су пре тога и телефоном се чули?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом тога, шта Ви, да ли сте Ви ту наредбу пренели, да ли сте отишли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, пренео сам и командире вода, командире одељења и командире чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свима сте пренели?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Свима сам пренео и свима сам то рекао и не само њима, него и командире везе која је интервентна, и њему сам пренео, уколико буде затражена помоћ, ту људи треба твоји да попуне ако буде требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, када се вршио премештај цивила у то време, да ли је требало бити контактирана општина, Црвени крст или неке организације?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, био је обавештен командант територијалне одбране и цивилне заштите. Тада је био Симо Рокнић и он је знао за то и ова прва два лица што су одведена, ишла су преко њега и он је сместио у Вргин Мост. Такође је требало и за ова друга лица која су настрадала, исто тако да се исто све обави, али нажалост нешто се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за Бански Ковачевац, којој то општини припада?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Катастарски општини Карловац, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, најближој општини, Жупанија карловачка, а којој општини припада Бански Ковачевац у то време, којој општини је припадао?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У то време, када смо ми покривали, знате, када јединице покривају терен, које се ту налазе, онда сва зона одговорности, све припада томе подручју одакле је та јединица, што значи Вргин Мосту. А иначе, катастарски, грунтовно, припада општини Карловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са општином Војнић, шта њој припада, шта тој општини припада?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Општина Војнић, општина Војнић је тај део покривала, међутим, мало је људи имала, није могла да покрије тај део терена, па је

дошло до њиховог померања, а ми смо се проширивали, јер једни другима смо морали помоћи у томе делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за дислоцирање ових цивила из Банског Ковачевца, да ли је била обавештена надлежна општина?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Симо Рокњић, начелник територијалне одбране и цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је обавештен?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Био је обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту ноћ он на лицу места?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То не могу ја да кажем, када не знам, али претходни дан, када се догодило, знам да је командант Паић ишао к њему и носио извештаје што су написани и да је рекао да иде у корпус, да би казао истину, сведок оптужбе Чича Станко је био са њим, са командантом Паићем у Вргин Мосту и питао за превоз да иде за Ласињу, овај је рекао: «Не, не, ићи ћу негде предвече, јер морам у корпус да поднесем извештај ово шта се догађало».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте са тим цивилима разговарали Ви и Милан Џакула?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Банског Ковачевца?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, разговарао сам у вези да се договорим са њима, у вези премештаја. Он је обављао разговор, он је обављао, ја сам био присутан и на околности и рекао сам, уколико дође до артиљеријског, што значи до бацача, тенкова, граната да падају, је нормално да ће тући линију где виде војску, а и они су међу нама, да би било добро да се преместе негде у унутрашњост и ти људи су пристали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте у тим разговорима упознали неке од ових лица означених у оптужници да су страдали, да ли сте упознали Гргу Михалића, његову жену?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Све, све, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је Грга Михалић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Гргу Михалића знадем, јер са њим сам причао, међутим, ове друге је преузео командир вода да ће он обавестити командира чете, јер то је њихова зона одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био тај човек тамо у селу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Земљорадник, имао је свој млин и када је коме шта требало, вели: «донеси ми две литре нафте, ја ћу самлети» и тако даље, чисто солидан, миран човек, ништа посебно. Жалио се да нема хране и то сам успео, Миле Новаковић је одобрио и добивали су храну као и ми који смо на првој

линији. То можете проверити, то све, да се зна, тако да све је било нормално, док та дејства нису почела. А када су дејства почела, почеле су ствари које су почеле се догађати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова лица која сте спомињали да сте, кажете, затечени тамо мртви, Гроф неки, не знате презиме, мислите Михалић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Гроф и његова мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то из Банског Ковачевца?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, то је, пазите, то је раздвојено једно три километра, један од другог случаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи та лица нам нису ни предмет оптужнице, да ли се разумемо. Предмет оптужнице су лица из Банског Ковачевца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само четворо њих у Банском Ковачевцу има, а ова друга два лица, она су даље једно три километра, они су нађени у кући. Не бих ја ни знао, него та лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која друга лица, нема других лица, овде предмет ове оптужнице су лица из Банског Ковачевца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Банском Ковачевцу било је четворо њих, три старије баке и тај господин Грга што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грга Михалић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези тога, кажете, четворо њих је остало. Да ли сте Ви били присутни када су вађени ти лешеви, да ли сте могли да видите и да побројите колико је тих мртвих тела извађено из бунара?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, нисам ја био на лицу места, али сам чуо од других, од других, неко је викао шест, неко је викао девет и тако даље, међутим, овај који је вадио, можете га написати и помагао овоме што вади, Мамула Марко, он је био присутан, он ће Вам казати најтачније, он каже да их је било четворо-три жене и један мушкарац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то, за кога кажете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мамула Марко, сведок оптужбе, има, појавиће се овде, ја мислим ако буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био присутан вађењу тих тела?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, он је био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, везано за ту, кажете, усмену наредбу команданта батаљона Драгана Паића, Ви одлазите прво, где? Кажете, обавестили сте, били сте и са Јованом Малобабићем и са овим Миланом Џакулом, али мало ми тај дан, детаљније се задржите на њему, на том дану, са ким одлазите, којим аутом, ко је био са Вама, шта сте имали од наоружања, какву сте униформу имали?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја када сам дошао увече, у Бански Ковачевац, прво је кућа од команде чете. Команда чете је била са леву страну, велика кућа. У тој команди чете је био командир чете, а испред те куће према Пркосу, једно 150 до 200 метара, то је место где се то догодило, са леву страну, до Купе, где је

била команда вода тога, где се тај наведени случај догодио. Прво што сам ушао, ушао сам код, у ту кућу где је била команда вода, па сам онда ишао напред, у команду чете. Прво што сам ушао у команду вода, унутра у, то је у подруму те куће, у подруму, нашао сам командира вода, командира оделења и било је једно пет-шест војника. Између осталих, двојица су лежала, а могу да Вам кажем и то, мрак је био, свеће су биле гореле, јер се није видело, лежао је Раде Малобабић и Ђуро Чека. Њих двојица су били задужени за инжињеријске послове, а ови други су били, одржавали страже, мењали се са сменама и тако даље. Све појединачно нисам видео, али ову двојицу сам их запазио, јер леже на поду, даске су биле, лежали су на поду. Саопштио сам им шта ће се догодити то вече, да се очекује напад, да се припреме, да буду будни, на опрезности и све остало и саопштио сам да ће доћи возило да прикупе те људе. Одмах потом кренуо сам даље, да идем командиру чете и на самом излазу врата, замолио сам их: «Задржите те цивиле, немојте нико ништа да предузима, јер ће брзо доћи возило да те људе превезе». И отишао и више се ту вече нисам враћао. Заједно са Џакула Миланом и Кривокућом Ђуром сам кренуо према команди чете, што је удаљена отприлике 200 до 300 метара, значи удаљеност зрачне линије према њима. На пола пута Џакула Милан је изјавио, вели: «Морам журити, имам неке договоре са командиром чете». «Добро, иди», а ја и Кривокућа Ђуро смо ишли полагању. Рекох, «добро већ када журиш, ово све што сам вам рекао, пренеси и командиру чете, ако ми наиђе возило» и ја журим, идем назад, да се вратим назад, јер имам других још послова – морао сам навратити код те интервентне чете да њима пренесем, друго, и них других ствари сам морао, да припремим код војске и наоружање, да резервно складиште јавим, складиштарима да буду у припреми, у вези потребе муниције и свега осталог. Толико могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме, са ким полазите, којим возилом, коју униформу имате, које оружје при себи имате, одакле Ви полазите за Бански Ковачевац?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: За Бански Ковачевац сам долазио из правца Вргин Моста, Вргин Мост-Кљешћаница-Мала Трепча-Пркос, јер цеста, асфалтна, којом се може доћи, није била сигурна, јер се пуцало свакодневно, приликом преласка и аутомобила и тако даље, док ова друга цеста, лоша цеста, она је била пуно сигурнија и пуно прометнија. Ишли смо са возилом «Кадет», маслинова боја, возио нас је Ђуро Самарџија, иначе био је у позадини, где су резервна била наша складишта, оружја, муниције и свега осталог. То је у шуми Абез. Ја сам био у униформи извиђачкој, тамнозелене боје, на себи сам имао пиштољ «шкорпион», друго оружје нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви задужени са неким оружјем дугим били?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Задужен сам ја и аутоматском пушком, али ту вече нисам, журио сам, заборавио сам, ваљда ме је сами Бог спасио да нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је остала та аутоматска пушка?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Остала је у соби, где сам спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Ласињи, у Ласињи, у школи, у соби, скупа сам спавао са Цревар Савом и Чича Станком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У соби где сте спавали вас тројица?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ко креће са Вама, сем возача Самарције Ђуре и Вас и одакле крећете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И Раде Вранешевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где њега срећете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Њега сам нашао, Самарција и ја смо кренули. Раду Вранешевића налазимо у Вргин Мосту, у гостиони «Бистра» и онако, рекох: «Шта радиш», «Ништа», «Хоћеш ићи са мном?», вели, «хоћу», «да не идем сам», за обилазак јединица ипак и он је међу јединицама и тако даље, «ти пођи», а овај Самарција је остао у Пркосу, а нас два смо обишли линију и то све, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао на себи Раде Вранешевић од гардеробе и да ли је имао неко оружје?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде Вранешевић на себи је имао цивилно одело – кожну јакну, цивилно одело, а до Пркоса нисам видео ништа да има, ја мислим да је имао «ГТ» пиштољ за леђима. Међутим, када је изашао из возила, нешто је имао под јакном, али ја нисам видео шта, нисам обраћао пажњу, нисам обраћао пажњу. Међутим, када смо се враћали, њега сам нашао када сам се враћао од командира чете, када сам се враћао на цести између команде вода и команде чете, видео сам њему у рукама да је имао аутоматску пушку, а даље не знам. Да је пуцао, не знам, да је, шта, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, какве је боје била та јакна коју је имао на себи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Чоколада боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Чоколада боја, тамна кавена боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде Вранешевић је неки војник, откуд он сада у цивилу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, нашао сам га у Вргин Мосту, у гостиони где је био, јер ја сам ишао кући да обиђем кућу, да видим да ли ми је све код куће у реду и онда сам ишао на тај задатак који сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте конзумирали алкохол вас двојица у тој гостиони?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам, ја сам попио једно пиће и он једно и одмах смо ишли даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте попили, какво пиће?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја мислим да је 0,3 вињак сам ја попио, а не знам шта је он, ја мислим да је исто и он тако нешто попио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се враћате у Ласињу вас двојица из Вргиног Моста?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, долазимо у Пркос, ту у Пркосу Самарција остаје, ја и он идемо пешице, јер то од Пркоса до, команда је вода није далеко, има једно 150-200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте у Пркосу били у некој гостиони?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, било је затворено, то је било касно време, то је било негде око 12 сати, пола један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где остављате овог Самарција Ђуру, возача?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: На паркиралишту испред те гостионе, он је остао и седео, рекох: «Сачекај нас једно пола сата и ми ћемо доћи, па идемо за Ласиње»; јер је у Ласињу био састанак командира, скупили се командири, у вези напада, припрема и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих командира, чега?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар овај Јован Малобабић није онда био у Ласињи, и он је командир неке чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није, он је једини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он да није био?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зато што је најдаље, он није једини, зато што сам ја и послат да му пренесем све шта се очекује ту ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, зашто возач Самарција Ђуро Вас не довози до Банског Ковачевца тим возилом, кажете «Кадет» маслинове боје?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, не довози ме зато што управо пролазим туда, да не, да не стајем, пролазим управо ту где је команда вода и где се ти цивили требају да скупе, разумете ме, да се ти цивили скупе и одмах идем до команде чете и онда сам рекао: «За једно двадесет минута дођи до команде чете, одатле ћеш нас покупити», да не идем назад, и то, одмах на почетку да обавим то и идем назад даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, зашто он Вас не довози до самог Банског Ковачевца? У чему је проблем да сте Ви морали пешице да идете вас двојица?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сто метара смо ишли пешице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико је од Пркоса до Банског Ковачевца?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да, сто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сто метара само?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, сто, стопедесет метара, да, јер ту је, пазите, то је прва где је кућа, где се, где је команда чете, команда вода, од тога, а команда чете покрива дужу линију и ту смо дошли, јер ту су се требали окупити ти цивили, јер су им куће ту најближе, разумете ме, да њих обавестимо и обавим разговор, командиру чете да пренесем шта треба у току ноћи да се уради и идем одмах назад. То је био задатак. Мислим, то ће Вам објаснити командант када дође, па ћете чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били су они као сведоци, неки су саслушани тамо по Хрватској, сада питамо Вас. Реците ми, да ли је тај возач Самарција Ђуро требао да буде задужен за превоз тих цивила?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, он је искључиво био у позадински рад, он је био управо, возио је храну, знате, била су њих три возача, возили су храну, а када затреба у ратним дејствима, онда вози све што треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, с обзиром да је те ноћи то требало бити одрађено, ко је тај ко је требао да превезе цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Санитетско возило које је било у Ласињу, а имали су и камион бацачлије 120 мм, они су били мобилни, значи било би, нашло се, а и свака чета је имала по једно возило, знате, тако да увек код некога се могло узети возило да се то одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то договорено ту ноћ?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је све договорено, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Командант Паић је одржавао састанак у вези тога и све, да се разрађује и да се планира и тако је било. Ја нисам присуствовао том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте присуствовали, али шта је била, ја сада и даље не разумем шта је била конкретно Ваша улога везано за премештај тих цивила, сем преношења, кажете, са више на нижу команду, а везано за то, кажете, они су телефоном се чули у вези тога, шта онда Ви, ако је он њему, командант батаљона пренео командиру чете Малобабићу, везано за то, шта онда Ви ту треба да урадите, везано за премештај тих цивила? Зашто Ви да пренесите команду, ако му овај већ телефоном је ту команду пренео?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ишао сам ради тога да се очекује напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за цивиле, за тај напад.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за цивиле ме занима, конкретан задатак?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас, али је једно за друго везано, молим Вас, једно за друго је везано. Ту ноћ се очекује напад, ту ноћ се очекује зло, на томе делу терена, а погодно је време да се то изведе, да се пребаце ти цивили са тог места. Што значи, успут, рекао ми је, «обавестио сам Јову Малобабића, обавестио сам да то треба обавити, сада је прилика вечерас да се то одради и да ти људи се одатле преместе». Тако сам ја добио обавест. Значи, уз остале моје задатке које сам добио, успут сам добио и то да одрадим, премда ја везе немам, ја јесам командиру вода, командиру оделења то пренео, отишао код командира чете и вратио се. Ја ниједан од цивила није у присуству мене био ту на лицу места када сам ја био, а то могу потврдити људи који су доводили те цивиле да кажу. И молио бих Вас, уколико је ишта од овога што сам ја рекао, утврдите, да сам слагао, да сам се послужио неистином, казните ме максимално, максимално ме казните. Ја сам све урадио што сам мислио да радим најбоље, међитим, не знам зашто ми се ово догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте да идемо на конкретне ствари. Реците ми, где се налази команда чете, а где команда вода?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У две одвојене куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Банском Ковачевцу, мислите где се ово дело догодило, у Банском Ковачевцу, и једна и друга кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда чете се налази где тачно?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Налази се на леву страну негде отприлике на средини терена који део она покрива, са леву страну, кућа је катница, велика, а људи су смештени у подруму, доле у подруму те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А команда вода?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Команда вода двеста метара напред, има исто кућу. Команда чете је, ако идете из Пркоса према Банском Ковачевцу, са леве стране, значи одмах поред цесте. А од команде вода је са другу страну, супротну, пре те, једно двеста метара, стопедесет-двеста метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према исказу сведока Милана Џакуле, он тврди да је команда вода у то време била у Пркосу у засеоку?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Команда, знате како, команда вода је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бућевац, неки засеок Бућевац?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате како, да Вам кажем, то он каже где је он био командир вода, јер он је имао команду ту. Команда вода је имала део терена који покрива, значи, сваки командир вода је имао најмање три одељења, три одељења која су испод командира вода по функцији. Свако то одељење је бројало најмање шест до дванаест људи. Значи, свако то одељење је морало да има исто место, јер, па значи он је имао једну кућу, овај командир одељења другу, командир трећег одељења трећу кућу и тако даље. Међутим, наредбе и функција тог командира вода је његов, где он има, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Јована Малобабића, командира чете, тврди да је његова команда била у Новом Селу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Где у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новом Селу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Његова команда је била отпочетка до краја његове јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Његова команда је била отпочетка до краја његове јединице, знате, где је год било команда или одељење или вод, ту је његова команда била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то причамо о зони одговорности?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, постоји неко седиште команде где је смештен тај командант. Управо овај Милан Џакула тврди да је његово седиште команде где је он био стациониран, било у засеоку Бућевац у Пркосу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Бућани, Бућани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бућани.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је седиште командира чете Јована Малобабића било у Новом Селу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам, знате како, ја то не могу, ја знам, ту ноћ где сам га нашао, разумете ме, ја знам. Он може да своју команду мења како хоће, има радиостаницу и преносио је где хоће, може да промени и место и тако даље. То значи он сам себи одређује где ће бити његова команда. Али ту ноћ је био ту где сам и навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један и други, да ли је тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И један и други где су били и да говорим тачно, Самарција и Кривокућа Ђуро су били и са мном скупа су ишли одатле и док још цивили нису били, они су скупа са мном ишли према команди чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Саву Малобабића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ђуро Чеко?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ђуро Чеко је војник исто био, он је радио у инжењерији, значи радио са минско-експлозивним направама и тај Раде Малобабић је радио исто тако са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, извините, мислила сам на Ђуру Кривокућу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ђуро Кривокућа је био командир одељења, управо тога места где се то догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, где се налазило његово одељење?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Од Ђуре Кривокуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо је кућа у коју сам ја прво ушао и где сам нашао Џакулу Милана и њега. У склопу те куће, недалеко, од својих десетак, петнаест метара, је тај бунар где се то све догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то где је кућа, где је било одељење Ђуре Кривокуће, петнаест метара одатле је тај бунар и то где се то догодило?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Отприлике, ја говорим напамет, пазите, ја говорим напамет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, приближно, али то је.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Саво Малобабић, да ли је Вама познато, да ли је он био неки командир неког одељења?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја да Вам будем искрен, ја не знам, могуће да јесте, не знам, јер ко би знао све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада смо дошли до ове ситуације када сте Ви, кажете, били прво у тој кући где је био Ђуро Кривокућа?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И крећете са Ђуром Кривокућа и Миланом Џакулом према некој другој кући, за коју Ви мислите да је то седиште командира чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се дешава са Радетом Вранешевићем?
Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде Вранешевић је био ту исто скупа са мном, само одвојен, овако као до зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој кући је био?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, он је био вани, ја сам био у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у кући где је Ђура Кривокућа и где сте нашли Милана Џакулу, да ли је улазио у ту кућу Раде?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, није он, није, он није улазио у кућу, он је био напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са ким он остаје напољу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам, нисам пратио, знате, ја сам био окупиран другим пословима и друге задатке које сам требао да извршим. Ко ће, пазите, мрак, ноћ, то је тешко видљиво, на два-три метра да се човек препозна, а журио сам да што пре то обавим, да се вратим назад, јер имао сам својих проблема и приватних и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ме занима даљи пут Радета Вранешевића, остаје напољу, Ви после излазите са Ђуром Кривокућа и Миланом Џакула?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се са Радетом дешава?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам, ја Радета не видим, знате, ја њега не видим, да ли он иде иза мене, ја то не могу да тврдим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам се ту изгубио, ту негде око тог дела?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немам појма, ја сам изашао заједно са Кривокућом и са Џакула Миланом и ми се упућујемо заједно према команди чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само станите мало сада ту где сте, пре тог Вашег изласка, да ли из те куће неки војници излазе да скупљају цивиле и ако знате, који су то војници?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја када сам рекао да требају да се скупе ти цивили и да је идеално време да се ти цивили превезу, да је најбоље управо то место ту где је проширење, где се камион може окренути, да прикупе те цивиле, да ће доћи начелник санитета, возач и да их превеземо на друго безбедније место. Одмах су се јавили, «ја, ја, ја» и између њих свих, запамтио сам Мамула Марка, да је рекао: «И ја идем». Онда приликом изласка, још они нису кренули да иду по те цивиле, један цивил је био као одавде до госпође, кућа уз кућу иде, та једна жена цивил, значи кућа уз кућу, а друге су биле двеста до триста метара, ове две куће одвојене, где су били муж и жена, двоје, ти су били даље и ова једна жена исто тако, отприлике, двеста до триста метара од тог места. Ја нисам био уопште, нити је било ко доведен, нису још кренули, рекао сам: «Имате времена, пола сата, сат, док дође возило», дакле, јер није то само требало њих покупити, знате, требали су и онај најужи део и најбитнији део ствари да покупе са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, моје питање је било, кажете, Марко Мамула, да ли знате још неко име неког војника да је ишао у скупљање цивила?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам, вероватно казаће они сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у истрази сте спомињали да је и неки Миле Вучинић ишао да скупља цивиле. Ту Вам је значи било познато име и тог војника?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, млад дечко, ја мислим да се сећам, црн дечко, да је и он ишао, да је рекао да иде и да ће их он довести. Знате, мрак, ноћ, пуно проблема, пуно је и времена прошло, то је седамнаест година. Не могу се ја свију појединости сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете нисте Ви ни били ту када су скупљали цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, њих уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе не знате, Ви одлазите, е сада ми се вратите на Радета Вранешевића, шта би са њим? Ви заједно пођосте, мрак је, тамо-вамо, е сада одједном Радета Вранешевића нема, како?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде Вранешевић је дошао са мношвом на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остао испред куће?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде Вранешевић остао је мени иза леђа када сам ја ушао у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када сам све саопштио, шта и како треба да се одради, у договору са командиром вода и командиром оделења, шта треба да се уради и онда приликом изласка на врата, сви су чули када сам рекао: «Дечки, молим вас, немојте нико ништа да предузима, нека ти цивиле сачекају ту једно пола сата, сат, доћи ће возило да те људе превезе на друго место, сигурније, у дубину». И ја сам отишао, ја се више ту нисам враћао. А за тачност да говорим истину, молим Вас, питајте ову двојицу са којима сам ишао, питајте Мамулу Марка који је задњи довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће суд сигурно да пита.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Који је довео, задњи те цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само ми реците, када Ви први пут након изласка из те куће, видите Радета Вранешевића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Радета Вранешевића видим када сам се почео враћати из Банског Ковачевца, видео сам га уз цесту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Уз цесту, између команде чете и команде вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви излазите са Миланом Џакулом, излазите са?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Кривокућа Ђуром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кривокућа Ђуром и идете према тој некој другој кући за коју Ви мислите да је тамо команда чете и Радета нема, не видите га?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, није, пазите, нисам ни обраћао пажњу, јер ми причамо, разумете ме, ми причамо о проблемима и тако даље. Можда је он био иза мене, не знам, ја то не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али ја њега нисам видео и готово. Када смо се враћали, када је наишло возило, видео сам га код возила, он стоји, сагнуо главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте чули неке пуцњеве, када сте чули, где сте били и са ким сте били када чујете пуцњеве?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је прва борбена линија, то су се чули пуцњеви јако пуно и није пролазило много времена, да од свих страна није се чула пуцњава. Мени се учинило да је из тога правца се исто чула пуцњава. То је све аутоматско јаче дејство пушака и тако даље. Међутим, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког правца, на који правац мислите?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Из правца овога где је дело извршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Где је дело извршено. Међутим, то је тешко било оценити, куће звук мењају правац. Међутим, био је један Бућан Милош, он је имао онај стари митраљез, он је пуцао стално и волео је пити и тако даље, он је јако пуно, тако да ништа посебно. Међутим, сваки вод, оделење, нико ништа није јављао да ли има каквих дејстава, то се пуцало, знате, било је муниције, било је свега и било је људи који попију, па пуцају безвезе и када треба и када не треба, било је свега, тако да ја ту нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за ту конкретну ситуацију, везано, помињете место извршења дела, да ли сте чули ту пуцњаву?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пуцњава, пазите, ја не могу прецизирати, ни сада, ни казати, да је то са тог места, јер нисам био тамо на лицу места, ја то не могу казати. А када сам се вратио у команду, само је јављено од командира вода и командира чете, да цивили нису на лицу места. Други дан нико ништа ни «А», трећи дан је јављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, други, трећи дан, интересује ме ту, Ви сте отишли до куће која је удаљена од дела где је био Ђуро Кривокућа и тај бунар, колико је удаљена та кућа?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, отприлике, ја нисам бројао, али отприлике једно двеста до триста метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви на том путу или тамо испред куће, чујете неку пуцњаву и ако чујете, каква је то пуцњава, да ли је појединачна или рафална, то је ипак двеста, триста метара?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете ту пуцњаву?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пазите, пуцњава се чује, била је и рафална, била је и појединачна пуцњава, али откуд сазнање да сам ја био тамо на лицу места, ја бих то знао, па би рекао то је то. То је двеста, триста метара удаљено, то значи, близу је прва борбена линија, значи могло се пуцати на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том моменту када Ви то чујете, ко је са Вама?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Са мном је Ђуро Кривокућа, а Џакула Милан је био од мене удаљен једно десет метара, јер он је таман пожурио и рекао: «Журим, идем у команду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где се налази командир чете Јован Малобабић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Он је у кући тамо где смо ми пошли управо према њему, према командиру чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви стигли до куће?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је то било?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Дошло је возило, ја сам само рекао Кривокући и Џакули Милану: «Ово што сам вам рекао, пренесите командиру чете, да је то наређење од команданта батаљона, а ја идем обавестити резервни положај у случају ноћас да буде требало, да имате помоћ» и ја се враћам назад за Ласињу у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, зашто Ви идете према командиру чете, ако се нисте видели са њим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пошао сам у намери скупа да идем са командиром чете и командиром вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Међутим, како су се све ове ствари одвијале и када сам пренео командиру вода, шта ја знам, размишљао сам каквог ефекта има, када сам командиру вода све пренео, пренеће овом, ово све што треба и за курирску везу и за све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, приближите се микрофону.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Они су по командној одговорности, они један другоме морају све да пренесу и нисам осећао потребу лично да дођем, иако сам био под прозором и командиру и показао, он је климнуо главом да му је овај пренео све и ја сам отишао. Ја сам био у дворишту те куће и кроз прозор смо се видели и рекао: «Да ли је у реду», вели: «У реду је» и показао на њега и ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и када се чује тај пуцањ, где се Ви тачно налазите?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Налазим се тачно код команде те чете где је тада био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се ту нешто дешава, да ли командир излази ту да види, да ли креће неки разговор? Није то баш уобичајено, та пуцњава и сада одједном ником ништа, овај остао у кући, Ви се враћате негде назад. Шта се ту дешава?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нико ништа није јавио док се ја нисам вратио у Ласињу, у место команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, ту се задржимо на том моменту када се чуо тај пуцањ, шта се дешава? Значи, овај Јован Малобабић остао у кући?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Остао је у кући, у команди и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја излазим на цесту, чекам возило, возило наилази и ја идем назад за Ласињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се враћате Ви према кући где је био Ђура Кривокућа?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према месту где је?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, пролазим испод, поред ње, поред те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли долазите ту да видите, каква је то пуцњава, о чему се ту ради?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, нисам навраћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам имао потребе, јер је ту остало још војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте имали потребу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пазите овако, а имају и радиовезу, значи могу да јаве, могу да подуму све, нико ми ништа није рекао, а ја сам њима пренео ту ноћ обавезе, јер да бих ја стигао, где се год чује пуцањ, знате како, ја онда никако не бих спавао, ја би само јурио од једног до другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али објасните ми, ипак Ви добијате неку од?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али добијам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, да чујете моје питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак Ви добијате усмену наредбу од тог Драгана Паића, команданта батаљона и један део те наредбе, сем борбене готовости, односи се и на те цивиле. Сада, како се Ви тамо не враћате, да видите шта се то десило, шта је било са цивилима, о чему се ту ради, да бисте њега известили, да ли је поводом тог неког задатка, како се то завршило све?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како се завршило? Дошао је, Раде је задњи дошао, што сам га нашао, Раде Вранешевић, другооптужени. Он се нашао између команде чете и команде вода и он је дословце казао и цитирао: «Цивила нема». «Како нема?» Вели, «нема их тамо». Пазите, ја нисам размишљао о томе, да ли је неко то одрадио, побио или било шта друго, ја сам галамио, викао да нису ни за две овде чувати, а камоли за било шта друго и кренуо сам, ишао сам за Ласињу. Да би дошао у Ласињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, до Ласиња ћемо стићи. Реците ми, да ли Ви питате Радета Вранешевића, када он рече: «нема цивила», да ли га питате, како нема, шта се десило?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Питао сам за све, никакав одговор нисам добио од њега, он је само ћутао, никакав одговор нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав од њега одговор нисте добили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, никакав одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви инсистирали?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте инсистирали да питате, реци човече, шта је то било, како нема?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Питао сам, ништа, вели, само је рекао: «Тих цивила нема». «Да ли си ти кога видео?», «Видео сам». «Кога?», «Видео сам једнога

високог и једног нижег човека да тамо стоје уза зид, наслоњени. «Јеси видео ко је», ћути, ништа више није говорио. То хоћу да кажем, ја даље нисам, јер, зашто? То није мој део посла, то је, то одради командир чете, командир вода, јер управо је то њихово. Уколико они не могу то да одраде, онда зову, онда долазимо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А сада Ви мени одговорите на питање, а зашто Ви?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја то не знам, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви, официр безбедности, се не враћате тамо, у тој једној ситуацији, чују се пуцњеви, овај виче «нема цивила», зашто се Ви не враћате тамо да видите шта се то десило, да контактирате са командиром чете Јовом Малобабићем, да контактирате са Миланом Џакулом, где се у том моменту налазио Милан Џакула? Ви кажете заједно сте.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У команди чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушао у команду чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Кривокућа Ђуро у команди чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они обојица ушли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, рекао сам Вам да су ишли са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада одговорите ми на ово питање, зашто у тој ситуацији Ви као официр безбедности не реагујете, да остенете ту, да видите, шта се то десило, посебно што је Вама Драган Паић, командант батаљона дао такав један, да кажем, задатак, везано и за те цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зашто нисам? Зато што ми је дословце, цитирам, Раде Вранешевић рекао: «Цивиља тамо нема», «а шта има тамо», «нема ништа». Он је ипак био командир вода у својој јединици. Ја сам поверовао, нема потребе, што сам ја у то моменту ја мислио, јер пуцало се, пазите, јако много, то да је сваки метак то тако урадио, то је испуцато много, јер ја нисам томе толику важност дао, нити сам очекивао да је то урађено, под број један. А под број два, када сам стигао у Ласиње, везиста је позвао команданта Паића и исту такву, као што је мени Раде Вранешевић пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само мало, до Ласиња ћемо доћи, још увек смо тамо на месту.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците овако, Ви мени данас тврдите да са Јованом Малобабићем контактирали нисте ту ноћ уопште?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушани пред истражним судијом, Ви сте рекли: «Разговарам пред командом са везистом од командира чете Малобабићем и са Јовом Малобабићем у разговору. Чула се пуцњава».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, па то сам и сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако рекли. То данас нисте рекли. Ја сам Вас питала да ли Ви ту ноћ видите Јована Малобабића, да ли разговарате са њим, Ви сте ми рекли да уопште нисте стигли тамо и да нисте видели и да ова

двојица пренесу Јовану Малобабићу. Хоћете ми објаснити ту разлику, шта је тачно – ово што сте рекли у истрази или сада?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ово што сам рекао у истрази је истина. Он није изашао ван и његов везиста. Кроз прозор, отворен прозор, тако и они су чули исто све као и ја. Рекох: «Да ли чујеш то», да опростите на жаргону, на речи, «Да, будале пијане, види шта раде». На томе је завршила та прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак сте са Јованом Малобабићем разменили ту реч?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам и готово, крај приче, јер то је било, пазите, више нормално да се такве ствари догађају. Не знам да ли ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, како се враћате из Банског Ковачевца у Ласиње?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Са колима «Кадет» маслинова боја. Враћам се прво, возач стаје и ја улазим унутра. Након једно сто метара, стопедесет метара, видим Радета Вранешевића, узимамо њега и идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту када сте тамо били и срећете Радета Вранешевића и каже «цивила нема», да ли је имао Раде Вранешевић нешто од оружја?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону коју сте споменули да сте видели када је улазио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, тада сам видео када је улазио унутра. А када смо ишли тамо, нисам је видео, ваљда је држао испод јакне, не знам или ја нисам бацио око, нисам снимиио, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се вас двојица, да ли сте само вас двојица били у том возилу које је возио овај Ђорђе?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, био је и Самарџија Ђорђе, тај Самарџија Ђорђе је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим, он је возач, сем возача и вас двојице?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви причате нешто у том возилу приликом повратка?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разговарате о том, да кажем, на неки начин и ванредном догађају?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја сам био револтиран као да и имао сам дојам као да су они њих пустили да оду кућама, па сам викао: «Вама две овце човек не би смео дати, ви сте толико неозбиљни, каква сте ви војска» и тако даље, у револту, јесте, ја сам то казао, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли ту ноћ у Банском Ковачевцу, око колико сати се то уствари све то дешава?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, негде после пола ноћи, негде око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пола ноћи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Негде око пола један, један, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је стигло то возило за превоз цивила које је требало да преузме цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, није долазило, управо из разлога што није било цивила и што није било потребе да се шаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то јавио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јавио је Малобабић Јово команданту, а командант је онда када сам ја дошао викао на мене: «Шта се то догодило?», рекох: «Питај Јовине људе, па питај њих шта се догодило, не знам ни ја».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви из Банског Ковачевца нешто јављали Драгану Паићу, команданту батаљона?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Док нисам сам дошао са колима у, лично у команду, онда сам био са њим и казао све. Онда је он викао на мене и на све нас – вама не би требало дати ни овце да чувате, а камоли шта да одрадите и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када први пут разговарате са Драганом Паићем, везано за овај догађај, да ли ту ноћ, односно то је већ после пола ноћи или ујутру или када?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пазите, ту ноћ се није знало, јер је пријављено и команданту и мени да су људи нестали. Други дан нико ништа није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, када Ви први пут Вашег непосредног команданта Драгана Паића обавештавате о томе, нема, чуо сам пуцњаву, чуо нема цивила и шта га обавештавате, када тамо ништа нисте истражили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хоћете ми дозволити да образложим? Ту ноћ нико ништа не јавља, сем ово што је јавио командир вода и командир одељења, да цивила на лицу места нема. Други дан, значи та ноћ је прошла, други дан настаје, нико ништа одозго не јавља и не иде се никуда, ни на терен, остаје све на томе, трећи дан јављају из Банског Ковачевца да су цивили бачени у бунар и да су побијени, трећи дан. То је истина, трећи дан. Тада трећи дан, командант одлази, тражи извештај, писао сам извештај, одлази за Вргин Мост и за корпус, оставља свога заменика Соколовића да остане у команди и одлази за Вргин Мост и за корпус. Тај дан он не долази, долази следећу ноћ, јер је имао тога посла и отишао је човек да се окупа, да преспава и да се окупа. Из Вргин Моста се вратио човек који је, претходно сам Вам рекао, Чича Станко који је отишао пешке кући, управо ту ноћ када је то требало договорити, у 11 сати, нашао је, био је са Паићем у Вргин Мосту, са њим причао и тражио је ако иде да се врати са њим, овај је рекао да не може, командант је рекао да не може и он се вратио са кухињом, кухиња која вози хлеб, храну за војску. Тада га је Соколовић, пошто је обавест дошла ујутру, Соколовић је слао Чича Станка да оде на лице места и да види шта је то и шта се то догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Булат, ја Вас молим да слушате моје питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, када Ви први пут команданта батаљона Драгана Паића извештавате о овом догађају, односно када је први Ваш разговор везано за ово? Конкретно питање, ја желим конкретан одговор.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Први пут телефонски добивамо, не ту ноћ, следећи дан, него следећи дан, значи други дан добивамо негде око 8 сати путем телефона, преко радиовезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, везано за ово што се дешавало, што сте Ви доживели на лицу места.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцањ, Раде Вранешевић каже «цивила нема», када Ви први пут Вашег команданта непосредног о томе обавештавате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја не обавештавам, госпођо, Ви мене не разумете. Оппростите што вичем госпођо, ја не обавештавам, ми не знамо, ми мислимо да су они нестали, да су свако код своје куће у команди. Ми тек трећи дан добијамо обавест од командира вода, не знам који је случајно навратио од бораца, да је провирио у бунар и да је видео да су доле цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи одговор на моје питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је истина, разумете ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уопште не обавештавате Драгана Паића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, јер не знам, пазите, не могу ја нешто обавестити, ако ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не, само о ономе што се десило, чули пуцањ, нема цивила, то ништа не причате Ви са њим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, не могу, јер како ја могу неку обавест дати, а што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када први пут разговарате са Драганом Паићем, везано за први Ваш разговор у вези овога?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Он није био ту, био је Соколовић који га је мењао, по добијању обавести, пренео сам том Соколовићу. Таман улази тај Станко Чича, који је био у Вргин Мосту био на одмору, значи, две ноћи и долази и Соколовић му каже: «Спреми се, идеш на терен одмах». То му је рекао, «побијени су цивили у Банском Ковачевцу, требаш ићи, отићи тамо и испитати, да се утврди како је и што је то». Он је то одбио, казао да он неће да иде. Послеподне, негде предвече, командант Паић је дошао и послао мене и ишао је и он са мном на лице места. Снимљено је лице места, снимљено је све, срушен је бунар, види се да је експлозив урађен или је више бомби, ја не знам шта је, ја са тим нисам руковао никада, нека већа експлозија је деловала, чим је онај бетон и оно горе све срушено, тако да. Цивили су се видели, било је набацано и грана и дасака и тако даље. Потом када је то снимљено, ми смо се вратили назад, нормално, командант ван себе, «шта сада да се ради» и тако даље. Прошло је два, три дана и онда ми поново издао наређење да организирам екипу и да се ти људи ваде. Е толико. Не знам да ли сам довољно јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут разговарали са Драганом Паићем у вези овог догађаја, шта сте му рекли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У вези овог догађаја? Па, били смо скупа, шта му ја имам рећи? Ја сам му рекао оно све што сам подузео и то је снимео и у јединици и од командира вода и од командира чете и од свију војника који су били ту присутни, како и шта се догодило, тако да је ту било тешко било какав коментар дати и пронаћи било ког ко је то могао да уради. Међутим, касније се појавио човек који каже да је видео све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у истрази причали да сте после овог догађаја били у Ласињи, односно враћали се тамо где сте били смештени?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Раде Вранешевић остао у колима, да Ви разговарате са Драганом Паићем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, то је испред школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овог догађаја и кажете, «ено Вам Раде у ауту, нека Вам он исприча шта је било».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је онда тачно, ово што данас причате или оно што сте причали у истрази?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је, госпођо, то је мали лапсус, што је прескочено, истина. Када сам се враћао из Банског Ковачевца и овога дела, мене је возач довезао, не може ме у команду довести с аутом, него испред школе, то је команда била у школи. Тај возач и Раде Вранешевић су остали у колима, ја сам отишао команданту да реферишем шта је урађено, а они су остали вани у колима, јер нису они добили наређење, ја сам добио. И онда ме је командант питао: «Шта је урађено са тим цивилима, да се пошаље возило». И онда сам ја саопштио, «не треба слати возило, цивила тамо нема, изгледа да су их пустили, возило не треба слати безвезе». Командант се почео љутити, зазвонио је телефон и то је на телефон исто поновио везиста из исте чете од командира вода и чете. А ова двојица, а онда сам рекао: «Ено ти доле у ауту Раде Вранешевић, па питај њега». Онда је опсовао мене и Радета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је звао Радета Вранешевића да уђе да му исприча?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, ја видео нисам, то ја видео нисам и мислим да Раде Вранешевић није улазио уопштел у команду, ја то видео нисам, није га звао уопште њега ни Ђорђа Самарцију није звао. Толико могу рећи. Само ми је рекао после тога свега: «Иди кући и окупај се». И ја сам наставио пут, отишао за Вргин Мост да се окупам и онда сутрадан сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, тамо на месту догађаја, ту ноћ, помињали сте да улазећи у кућу, где је био смештен Ђура Кривокућа, кажете ту је тада био и Милан Џакула, поменули сте да је био присутан овај минер и Раде Малобабић и Ђуро Чеко.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би са тим људима, кажете, били сте у тој кући код Ђуре Кривокуће. Шта би са њима двојицом?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Та двојица, Ђуро Чеко и Раде Малобабић, они су остали и лежали су на поду, доле. Они су одбијали све наредбе и одбијали су да иду на стражу. Захтевали су искључиво да раде онај посао свој који из ВЕС-а раде, а то је инжењерија, што значи, раде са минско-експлозивним направама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да су они одбијали?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Био сам, госпођо, ту исту вече, био сам присутан када су требали ићи на стражу, па су одбили, па сам им у очи казао да ћу рећи команданту и командиру чете да им се одузме оружје и да се преместе, јер да они нису ту, да не мора да шире међу војском, да само леже, разумете, док други стражаре и тако даље. Међутим, овде треба напоменути још једну врло важну ствар, тај Раде Малобабић, то је човек вероватно који располаже јако великим страхом, по ноћи није смео да изађе ван, да врши своје природне потребе које треба да обави, уз њега су морала увек бити двојица, тројица људи да, када се то догоди, а даље немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, под чијом су они командом били, кажете, одбијали сва наређења команде?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Испочетка су били искључиво под командом команданта батаљона, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: На почетку, знате, али у то време су били додати управо командиру Јови Малобабићу на подручје где је био он, јер с те стране су у два, три наврата улазили диверзантске јединице, извиђачке јединице са друге стране. Двојицу везиста су ухватили и одвели са собом наших људи – Цревар Миљенка и други Станојчић Милан, звани «Колибрић». Њих су одвели. Након интервенције преко корпуса и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да се удаљавамо много о томе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ти су враћени и било је тих више упадања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где су њих двојица спавали, где су били смештени, стационирани у то време? Све када Вас питам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Смештени су управо, смештени су управо били у овој кући где се овај случај догодио у подруму, доле, спавали су на поду. Ја сам их нашао на поду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања да ли су они ту били и стационирани, да ли су ту спавали или су ту ноћ дошли у Бански Ковачевац?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате, они према добивеним задацима, они мењају и положај и место, јер они су радили са минско-експлозивним направама и код њих су били кључеви, код њих су биле те направе, што значи, по потреби, како добију потребу и наредбу, они се крећу тако. Ту ноћ су били ту, у тој кући, управо што сам Вам описао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њих затичете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Затичем и лежали су обадва доле на, то као да је паркет овде, па дигнуте даске, знате, увис и горе ћебади, на томе су лежали. Ето то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се они ту ноћ нешто појављивали, везано пре саме те пуцњаве, после пуцњаве, у току тог догађаја, да ли Ви њих уопште видите или остају тамо да леже у тој кући?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја колико сам био, ово што сам пренео, знате, ове наредбе за догађај да ће бити, да се очекује напад и овај догађај да нико ништа не предузима, да ће доћи врло брзо камион да их превезе преостале цивиле, они су остали обадвојица да леже, што значи, ниједан сигурно, гарантујем, није био нигде на положају, само су били ту унутра у подруму. А то да ја говорим истину приликом ислеђивања ових других сведока, имајте на уму, па питајте, па ћете чути, да истину говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту ноћ чула нека експлозија у Банском Ковачевцу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја ту ноћ нисам чуо, ја ту ноћ нисам чуо док сам био ту, а касније и касније тога дана и ујутру је било експлозије, јер санитетско возило је погођено са тенковском мином и погинуо је из Подгорја возач санитета Мане Лујић приликом извлачења рањених. У Ласињи испред моста је било погинуло и од активних војних лица, јер ту је један део покривала и војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, интересује ме ту ноћ, значи, да се ограничимо за овај критичан догађај и да ли је ту ноћ у Банском Ковачевцу, да ли сте Ви чули неку експлозију или сте евентуално чули од некога да је те ноћи била нека експлозија?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мени ту ноћ нико није јавио у Банском, лично у Банском Ковачевцу да се догодило, нико. Али да је било експлозија на подручју Ласиње, било је. Међутим, не знам и то не могу утврдити, јер овај део могу само да тврдим, овај део што сам био на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ових Ваших навода што тврдите да су четири човека остала у Банском Ковачевцу, током истраге видели сте, уколико сте читали оно што је било у истрази, а уколико нисте читали, тужилац је то писао и у образложењу своје оптужнице, више њих је помињало да је више људи остало у том Банском Ковачевцу, значи нису само четири човека. Углавном сви помињу тог Гргу Михаљића и његову жену, помињу још неких четворо људи, односно жена.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вам кажем, ја за друге људе не знам и ми када смо преузели положаје од војничке бригаде, ми смо толико затекли, а колико је било пре, не знам и то не могу да кажем. Стварно, никаквим информацијама не располажем, а то не морате мени да верујете, можете питати кога хоћете, да се уверите, ја говорим само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте читали одбрану оптуженог Радета Вранешевића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам. Да Вам нешто кажем, лица која се у оптужби стављају мени на терет, наводи се осам лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ставља Вам се осам, шест.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пазите, прва оптужба је била осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је био захтев за спровођење истраге и о томе не дискутујемо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сада шест, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битно је ово данас што пише у оптужници.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али ово четворо је настрадало у Банском Ковачевцу, а ово друго двоје, Грга и његова мајка, они су убијени три километра најмање, даље од Ковачевца, вамо према Пркосу, према Ласињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада говорите Грга, а на почетку сте говорили Гроф?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Гроф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам ја разумела.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пазите, овај Гроф и његова мајка они су једна фамилија из Пркоса, а Грга и ове друге три жене то је из Банског Ковачевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац уопште у оптужници није стављао те људе да су из Пркоса, не знам ни ја тамо, вероватно је у рату нестало пуно људи, на свим странама. Везао се за шест цивила у Банском Ковачевцу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нису сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не морамо да објашњавамо за неке друге цивиле са других места, локација и тако даље.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, уколико сте читали одбрану оптуженог Радета Вранешевића, он помиње пет, шест цивила.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате како, свако има право да види како он хоће. Ја велим колико је било, а Ви питајте и оне очевице, па ћете се уверити, неко се служи са неистином. А Ви можете да видите ово другачије, а ја другачије. Ја не могу Вам казати оно што нисам видео, знате. Могу да кажем, ја опет, ја нисам видео ни та четири лица. То су видели они који су их извадили, али знам да су четири лица била и знам куће где су били, а ове што су извађени из бунара, ја нисам ниједног видео, а Ви можете веровати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, уствари, и не знате колико је људи страдало ту ноћ?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви та сазнања немате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви само имате сазнање да је неких четворо остало?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико их је страдало ту ноћ, Ви то не знате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Откуд бих ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, ако сте упознати са одбраном Радета Вранешевића, реците ми, какав је Ваш коментар у вези те одбране,

могли сте да прочитате да он Вас ту терети, да сте Ви пуцали, да је пуцао неки непознати војник, да сте пуцали из аутоматског оружја, да сте узели од неког другог војника то аутоматско оружје и да сте на крају, то мушко лице «оверили» са Вашим пиштољем «шкорпионом»?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, могу ли да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ја хоћу и да чујем Ваш коментар на одбрану.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја да Вам кажем, Раде има право да каже шта хоће, служио се врло неукусном неистином, што ће се доказати у даљем истражном поступку код овог суда, када саслушате ове друге сведоке који буду долазили из Хрватске. Само ми је тешко, тешку љагу на мене, црну љагу ми је нанео, да ме гледате Ви другачије, да ме гледате као таквог. Ја Вам дајем моју реч, било шта од исказа од Вранешевића, ако утврдите, дупло ме казните, казните ме најгоре, најгору казну ми дајте, од свију до сада. Мени дајте казну, ја ћу је потписати, жалити се никада нећу. Што Вам хоћу казати? Не знам, тај човек зашто је то казао и из којих мотива је казао, а за моје налоге тачности, ако буде Божје правде, истине, ја само верујем и истину и у Вас, у Вас верујем, да ће истина изаћи, па ћете се уверити да ништа нисам слагао, чак, штавише сам умањио пуно ствари. Зашто? Јер нема ни суд користи, немам ни ја од тога, знате, а има пуно, а нисам човек који је склон са измисли нешто и да каже нешто што није видео. Ја нисам човек тај, јер нема горе ствари у животу, казати неком нешто да је урадио, да је учинио, а да није то учинио, знате. Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се Ви са њим знате дуго, да ли је то неко познанство из детињства вас двојице?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, знате како, знали смо се онако кроз, ја сам радио професионално свој посао, полицијски, он је више радио у Загребу и то радио на аутобуском колодвору, углавном, када би долазио имао је пуно јако проблема са супругом и са децом и тако даље. Па често пута је био опомињан, није се предузимало, гледало се кроз прсте и тако даље. А да је склон мало неистину казати, да и то пуно, немојте мене питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био са Вама у неком сукобу, у свађи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, чак, штавише, много пута сам му помогао као човеку и тако даље, јер сви смо ми људи који знамо упасти у кризу, па да један другом помогнемо, то, али у свађи не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он тврди да сте те ноћи дошли неком «Заставом 101» беле боје?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није тачно, није тачно. Ради се о возилу «Кадет» тамнозелене боје, боје маслине, па на крају, питајте Самарцију, ево га ту је у Сенти, возач је на цести, па питајте њега, није тачно, није тачно да је ишао он у трговину са мном, где која трговина ради у поноћ. Што хоћу казати, или се препао или је, не знам, некога крије, па баца на мене кривицу, али нећу да даље коментаре дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдио је такође да сте Ви наредили исте те ноћи да се минира бунар, а пре тога да сте рекли да се цивили побацају у тај бунар.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја Вас молим, ја Вас молим, од командира вода, од командира чете, од командира оделења, од сваког војника који год овде буде присутан, питајте да ли је ико од мене примио икакву наредбу, да сам ја било шта коме наредио, јер ја ту моћ нисам имао. Ја сам моћ имао да запажам, да преносим и ништа друго, а наредити, не и то Вам гарантујем главом, животом, судите ме посебно за то ако сам Вас слагао. Ако Вам ико потврди, ико потврди, казните ме максимално, ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај Раде Малобабић, онај минер кога спомињете да је тамо остао да лежи, он је такође пред Жупанијским судом у Карловцу спомињао да када је он после тих пуцњева које је чуо изашао, да вас је обојицу затекао ту поред наслаганих лешева цивила.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са аутоматским пушкама у рукама.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате како, ако нико није видео код мене аутоматску пушку, ако ми нико није дао, јер нико није могао дати од њих колико их је било, ако ја то нисам, ако је он видео комаде меса да је разбацано од тих побијених тамо, ако је он видео нешто, разумете, па мораће доказати како је он то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдио је такође да сте га позвали да помогне да се баце лешеви у бунар.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате како, њега дизалица не би била извукла из подрума, а камоли њега да се одазове. Питајте све друге људе, па ће Вам бити јасно о коме се ради. Он се, госпођо, он се боји искључиво ради себе, јер сав експлозив, експлозивне направе су биле код њега смештене. Врло ми је тешко да ја некога теретим и да кажем нешто, али морам сада казати – или зна или је урадио, да је минирао бунар, јер код њега, код њега је био кључ, код њега, питајте команда Паића, био сам присутан када га је задужио и код њега је кључ био и све остало. Ружно је некога, пазите, али сам био присутан када му је кључ дао од просторије где се тај експлозив налазио. А да је он видео, да је он ту ноћ, јер овде да ме обесите сада, ако је он ту ноћ изашао и даје било шта радио друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он је такође рекао да је он и Ђуро Чеко, да су спавали у соби у Ласињи, ту су били и смештени, они су пионирски вод при команданту батаљона и при батаљону и да сте ту ноћ Ви дошли и претили да се случајно о томе нешто не чује и не прича.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, знате како, то је мало смешно, био је ту на лицу места где се то догодило, где се је то догодило и причао сам, како сада може да лаже. У Ласињи сам му рекао, догађале су се ружне ствари, свако је имао оружје, људи су гинули за педесет марака и за пиво, био је један другог у стању да убије. Пазите, то су велике оптужбе када неко некога окривљује за такво дело. И рекао сам му, он лаже, он не говори истину, ако каже, нека каже како сам ја рекао – «немој причати да сви чују, доћи ће ти људи, ако имаш шта

казати, кажи им онда шта имаш, направићеш без главе или себе или неког другог».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у вези чега Ви то кажете њему – «немој причати», у вези тог догађаја?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У вези тог догађаја, у вези тога понашања, разумете ме. Председник општине је убијен тада, Ђуро Кривокућа, овај управо, пазите овај командир оделења, убијен је ради тога, био је војни полицајац, касније и убијен је. Да Вам не наводим примере, страшне ствари су се догађале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви били у неком сукобу са Радетом Малобабићем, тим минером?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам. Био сам, што сам Вам рекао, ради овог случаја, ради неизласка на стражу и тако даље. Тада сам му рекао да ћу казати и команданту да му треба одузети оружје, да га треба преместити одатле, да не мора ширити међу војском. Пре тога сам имао са њим сусрет у, док сам био у полицији. Имао је две крађе у «Шумарији», где је био запослен, рушио је неку храстовину, а друго, узео је моторну пилу и гориво и тако даље, да никоме то од надлежних својих није рекао, па је био пријављен, па сам тај случај ја испитивао и Борота Никола. Било је још низ других ствари, постављао је минска поља где су наши људи изгинули, где су наши људи, требао је добити кривичне пријаве. Низ ствари је урадио све захваљујући своме страху и таквом понашању. Мени је жао да морам казати, али говорим истину, оно стање збиља како јесте. А када дође овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, везано за овог Драгана Бјелића, овог возача.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је возач при батаљону, да ли је тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он одвезао те када су после вађени ти из бунара, та тела, да ли је он одвезао та тела негде?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Драган Бјелић је одвезао ове прве две жене, ако се сећате из Ласиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ме интересују ови из Банског Ковачевца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А ове друге не знам ко је одвезао, ово не могу казати. Само знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, Ви сте ишли са њим тог дана када је било вађење тих лешева?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да. Он је возио камион, ја сам био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који камион он то вози?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: «110» камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он пошао, ако је он пошао из батаљона са камионом, да ли је тамо добио наредбу од команданта да он те лешеве одвезе?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, пазите, јер то је тешко било програмирати време, колико ће се времена задржати на вађењу. Камион је довежен и унутра је био један велики дрвени сандук. Тај камион је остао дотле док се ти сви остаци од

настрадалих нису извадили. Ја сам ишао са особним возилом «Заставом 101» беле боје, он је ишао камионом. Оставио је камион, сео са мном и ми смо се вратили назад, што значи, остали део, немам појма шта се догађало ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај Драган Бјелић или Бијелић, не знам да ли је са «И», он је овде пред истражним судијом нашем давао исказ, тврдио је да је командант Драган Паић галамио на Вас, да је галамио на Вас управо због тог убиства у Банском Ковачевцу и истражни судија инсистира и пита га: «Је ли он у тој свађи говорио, да ли је рекао да је Пане убио те бабе», а он тврди «јесте».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, погледајте изјаве Паић Драгана, па ћете видети. Али ћу Вам још нешто казати, ако будете имали прилике, ако дође тај Бјелић Драган, ја нисам хтео намерно, јер сам хтео на други начин да каже, али неће да каже ко је убио те људе. Убио је његов брат Божо Бјелић, звани «Ловац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Убио је један део тих цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових из Банских Ковачеваца, мене само занимају ови из Банског Ковачевца. Према томе, они тамо из неких Пркоса, неки Грофови, сви други ме не занимају, јер чак немамо времена да се бавимо тим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али да Вам нешто кажем, немојте ме криво разумети, ја не могу ни за један случај тврдити, да ја кажем, упрем прстом и кажем: «То је тај урадио», јер нисам видео, разумете ме. Међутим, по истражном органу из Хрватске, Хорват Иван који је писао оптужницу против мене, звао је човека тога и написао кривичну пријаву, али је та кривична пријава пала. Зашто? Јер је тај човек од алкохола умро, не знам негде овде у Стапару, у Сивцу, где ли, не знам. Што хоћу казати? Имам део људи који мене обавештава, јер сам радио у полицији. Ја имам још у Хрватској колега својих, разумете ме, са којима сам радио, провео живот и који ми говоре истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви са овим Драганом Бјелићем били у некој свађи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не. Делили смо кревет, делили смо храну, за ових пет година, храну смо делили, али је урадио управо то ради мене, да би скренуо са брата свога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то хоћете да кажете да је његов брат убио те људе у Банском Ковачевцу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, ово двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто би он онда везано за то помињао Вас?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У првом делу када сте, када је вођен истражни део, за мене се водило осам лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, елиминишите ту двојицу, значи били су неки Иван Бритвец и Бара Бритвец, њих елиминишите, јер тужилац Вам то не ставља на терет. Према томе, о томе нећемо ни да причамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али Ви спомињете, зато је он то казао против мене и ја Вам говорим разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је то казао зато што је његов брат тамо у неком другом месту убио неке друге људе?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте. Не у другом месту, то је исто место, то је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не у Банском Ковачевцу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Ваш Станко Чича, Ваш колега, спавао са Вама у соби.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да сте те ноћи Ви дошли у припитом стању у собу, где сте иначе сва тројица спавали.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте од њега тражили аутоматску пушку, па онда од Станка Цревара аутоматску пушку, па пошто они нису дали, да сте тражили од неких војника. Да ли је то тачно?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли могу да Вам кажем? Човек у животу се може служити добро скривеним лажима, али и не. То није тачно. Зашто није тачно? То ћете Ви утврдити за његов исказ тачност. Јер ту ноћ је он у 11 сати отишао кући, када се то догађало. А да ли има икакве логике, ја сам могао да имам какво сам хтео оружје, не пушку, не митраљез, какво сам хтео оружје да имам, разумете ме. Само ту вече сам ја заборавио понети, али на кревету, како је њему висило оружје, како је и мени висило, али ја сам ради журбе ту вече заборавио понети, а да сам, нема логике, да ја од њега тражим оружје. Мислим да је то апсурд, а плус тога, како сам могао од њега да тражим ја у 12 сати да идем на терен, а он у 11 сати је отишао пешке за Вргин Мост, пушку однео на леђима, што, а што да друго кажем, бујна машта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је био разлог, господине Булат, да овај Станко Чича, ипак Вам је значи и собни колега и помоћник команданта за безбедност, који је био разлог да он сада ту Вас спомиње?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имао је велики разлог за то, јер сам ја много пута казао да је неповерљив човек, а из разлога тога, што му је ћерка радила у МУП-у Хрватске и он је са њом свакодневно разговарао о свим нашим деловањима и они су знали за све код нас шта се догађа. Ето то је главни разлог, али ја сам, знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то хоћете да кажете да је Станко Чича био неки шпијун?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пазите, ја то ни успео нисам проверити, али сумње је било јако велике, да сам имао на основу чега да посумњам и да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим, то Ви сумњате да је он тамо преносио неке информације, али шта је разлог да он Вас уплиће у ову причу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо зато што сам га изнео на два места и тако даље у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо је то разлог и управо зато што управо ти људи са којима је сарађивао, сада му долазе кући, а ја знам све, пазите, ја сам остао и

даље веран мојој служби и имам људе који ми кажу ко се код њега окупља и све остало. Ви, опростите ми, али ја морам казати, али волим казати истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате војника Петра Шкаљца?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте његову изјаву из истраге?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно у Хрватској пред судом шта је он изјавио.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он помиње да је ту био у тој кући, да је улетео овај стражар Миле Малобабић, да је утрчао и рекао: «Пане побио бабе» и да сте чак од њега тражили пушку, то је тај Миле Малобабић пренео.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Казаћу Вам, видећете када се видимо овде у четири ока, ако буде то мени омогућено. Ја Вам гарантујем, ја знам а и Ви знате, зашто низ притисака имам, јер човек који је писао пријаву у Хрватској ме је звао четири пута телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, реците ми за овог Петра Шкаљца,, да ли је тај војник имао неког разлога да Вас терети у својој изјави?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је војник који је, ја мислим да је он командир вода, нисам сигуран, али мислим да је командир једнога вода у истој чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у својој изјави тврдио да је он само био војник у одељењу Ђуре Кривокуће.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, знате како, јер сматрају свако ко има било какву одговорност, старешинство, да је имао већу одговорност и зато сада сви војници, сада нико пушке није имао, сада, то је тако, али у бити, имао је свако, а то је све из разлога тога, јер неко ће бити крив, ако ја не будем крив, ако не буде овај овде Раде, неко ће бити крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у некој свађи са тим војником?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петром Шкаљцем?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Никада, не, никада. Међутим, то не мора да значи да морам бити у свађи. Даље може бити да притисак буде ко је писао пријаву, да би се мене оптужило, а онај ко је писао има дебели разлог зашто није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Петар Шкаљац тврди да је ујутру, његов командир одељења Ђуро Кривокућа рекао: «Пане је побио бабе».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А били скупа код командира чете. Знате како, то је изјавио зато што тога Ђуре Кривокуће нема и сада му је Ђуро рекао. А исто као што је Раде Мраовић рекао да је вадио из бунара и написао изјаву, Ви вероватно имате ту испред себе, изјаву како је вадио из бунара, не знам колико је набројао, осам, десет лица, а није било него четири и није извадио ниједно, него само се спустио доле да провери и изашао вани. Што хоћу казати? Да људи јако велику и бујну машту имају, а не знам зашто је то и ја волим свакога да погледам као Вас што гледам у очи и да ми каже у очи: «Е то си урадио, тако си урадио». Био је, ја се извињавам, да Вам кажем, ја сам био и на телевизији Хрватске у току овог месеца, на почетку месеца, негде око 10

сати је та емисија, не могу да се сетим како се зове, ја морам рећи што сам видео и јавио се сведок да је мени дао 100.000 марака да то дело урадим и кроз дијалог и кроз тај сав разговор, пита га спикерица: «А како је могао», моје име спомиње «Булат Пане то да уради, а није имао оружје», а он је изјавио пре тога да је био на лицу места и да је ту био, «па вероватно му је неко дао», «па ко му је дао, Ви сте били ту», ућутао је и прекида се емисија. Што хоћу казати? Не да браним себе, не да браним себе, не то, ја тражим од Вас само истину и молим Вас само истину да изађе, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Сава Малобабић, он је тврдио да је он командир једног оделења, управо оног оделења где Ви тврдите да се ту налазила команда чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да сте Ви долазили и претили да се о томе не чује, о овом догађају који је предмет оптужбе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја сам Вам већ једном рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно смо рекли за неког другог, оно је било за Радета Малобабића, минера.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада имамо још једног сведока који тврди да сте, везано за то, претили да се не прича.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас, питајте, када буде ту, ја ћу бити присутан вероватно овде, а Ви питајте, ја сам молио и не да сам претио, него молио сам, «људи будите паметни, свако оружје има, глава се може изгубити само тако, доћи ће време, имаћете коме казати ко је шта урадио». Ако ишта иједну реч од ових мојих речи што сам сада Вама навео лажем, имајте на уму и одмеравајте ми казну још већу. Даље шта да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај човек Раде Мраовић за кога тврдите да сте ишли тамо везано за вађење тих лешева из бунара.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, Раде Мраовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе је човек и умро, тако да нећемо имати прилике да га овде видимо у судници, али ће суд онда морати да чита његов исказ, тврдио је да сте на лицу места приликом вађења тих лешева из бунара, Ви били присутни, да сте рекли да се та тела која је он извадио, запале у сенику. Да ли је то тачно?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је чиста измишљотина и лаж. Да Вам кажем, зашто је лаж, јер уопште ниједно тело није извађено и он је доведен Самарција Адам који је вадио тела пре њега. Човек је био који није му се могло веровати, који је вршио кривична дела и то тешка кривична дела-убојства са секиром и тако даље. Нисам му могао веровати, ја никада у подрум, нисам ишао у бунар, нити је било ко од њих, па сам позвао тога Раду да провери да ли је све покупљено. Отишао је доле и изашао је и вели: «Нема ништа». Ништа живо није извадио, тако ми задње то моје излагање из мојих уста изашло, ако лажем. А да је то тачно, била су три пива тада ту, једно је пио Драган Бјелић, једно је пио исти Раде овај Малобабић и једно је попио тај Раде Мраовић, звани «Амица» и још

је рекао пред њима свима: «Никада лакше пиво нисам попио, само сам отишао доле и вратио се». Ако Вам лажем, то ми задње било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек тврди да је он чак четири или пет лешева он извадио, а да је пре њега неко други то радио. Колико је трајало дана вађење тих лешева?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, вађење два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Раде или Адам?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Адам, а Раде је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, Раде није извадио ниједно тело или?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, ниједно тело и то тврдим, питајте када дође овај Раде Малобабић, питајте га, био је присутан и био је Марко Мамула, био је присустан, он је учествовао од почетка до краја вађења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тај Марко Мамула, управо тај војник, за кога Ви причате да је тамо ишао да се скупљају ти цивили, да ли је тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да, он је и доводио те цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у свом исказу рекао да сте Ви били на лицу места када је он дошао ту и видео те људе, да је њега Раде Вранешевић довео, он каже неки непознати човек, али је после чуо да се тај зове Раде Вранешевић, а Ви да сте му рекли: «Овај те је довео да бациш бабе, да помогнеш бацити бабе у бунар».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Опростите, заменили сте изјаве, то Мамула Мирко то није изјавио. Мамула Марко је изјавио, другачије, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да ми опраштате, јер то је Марко Мамула у Карловцу у Жупанијском суду изјавио 07. августа 2002. године. После тога је он у Сиску мењао своју изјаву, али све што је изјављивано једном пред судом, не може да се брише, ценићемо ми и једно и друго. Ја Вам предочавам ову прву изјаву коју је дао у Карловцу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А што да Вам кажем? Прва изјава није тачна, друга изјава је тачна и све је онако као што је изјавио. А има и прва изјава коју је дао у Карловцу, исто идентична као ова задња изјава. Што Вам хоћу казати? Зависно где је давао, коме је давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, та изјава у Карловцу није идентична овој другој изјави.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зваћемо га, као сведока, појашњаваћемо зашто је једном тврдио једно, а други пут другачије.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја бих волео, ја бих волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у вези овог целог догађаја, да ли је неко, полиција, неко одељење Јавне безбедности из станице Сјеничак, вршило нека истраживања?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Долазили су безбедњаци и из корпуса и из бригаде и долазила је полиција цивилна из Војнића, једном је дошла на прву линију, па сам их ја отерао, рекао сам да се то тако не ради, не могу се људи дизати са прве линије да дају исказ, јер то се зна како се може давати и било је, али био је и мој извештај који сам ја поднео и у корпусу и то, међутим, колико сам добио обавештење од мог адвоката и тако даље, да тих изјава више нема, јер масу те администрације и тога свега, неко се дебело побринуо па уништио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Вашег колегу полицајца Милана Рабљеновића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Милана Грабљеновића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рабљеновића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, не знам, ја знам овога Борота Николу, он је био начелник СУП-а тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте помињали да га знате, па зато Вас питам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то лице из станице Сјеничак који су долазили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да. Могуће, па знате како, време чини а и године моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њега тада нешто отерали из Банског Ковачевца, нисте му дали везано за то да истражује или је било нешто друго?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сећам се, могуће, могуће. То је, знате како, у ровове ући да испитује људе, то је мало неприкладно и то није дозвољено и то је наредба и од корпуса и тако даље. Свако лице за испитивање је доступно, треба корпус да одобри и тај војник, иде на саслушање у полицију, одобрава му се слободан дан и иде и даје исказ. Али, са прве борбене линије, то није дозвољено и то је мени саопштено да се то таква истрага и испитивања не дозвољавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање, пре него што направимо паузу, реците ми, од оног дана када се тај догађај десио, до оног дана када долазите ради довожења тих, односно вађења тих тела из бунара, да ли сте Ви долазили у Бански Ковачевац и били ту на месту догађаја?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја сам од тог догађаја до почетка вађења, ја нисам долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште тих, значи, кажете ту је неке две недеље прошло?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Две недеље, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште долазили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не и онда када сам добио тај задатак да организирам вађење и то, онда сам нашао тога човека ко ће вадити и он је имао прибор чим ће вадити, што значи требало је уже, требало је оно вретено, требала је канта са чим ће да вади и из јединице су се јавили људи који ће то одрадити. Значи, добили су камион, добили су то, човек који ће вадити, то им је остављено и ја сам отишао даље. Командир вода је био задужен, када је готово све, да се јави. Јављено је да је готово други дан, седнут је у ауто Раде Мраовић, звани

«Амица», спустио се доле, прегледао, каже: «Нема ништа» и изашао вани и то је то било завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добри, да ли сте икада било од кога сазнали где су лешеви покопани или да ли су спаљени или шта се десило?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Двоје лица, Гроф и његова мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми мешати те који нису из Банског Ковачевца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: За ове из Банског Ковачевца, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ове из Банског Ковачевца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али ово друго је исто шесторо их припада овде, колико видим у оптужници, ово двоје су сахрањени испред куће, редовно, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Гроф и његова мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте мени да они нису из Банског Ковачевца?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, они су из Пркоса, али у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за ове који су предмет оптужнице.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: За ове не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај нам Гроф није предмет оптужнице.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Шесторо сте ми ставили у оптужници, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја, тужилац Вам то ставља.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, шесторо их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ставио никаквог Грофа, него Гргу, а Ви кажете Гргу сте знали, Грга је млинар и тако даље.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Грга је млинар, да, он је из Банског Ковачевца, он и три баке, не знам им имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претресе СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и 15 минута и биће настављен у 12 часова и 45 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 53 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите, господине Булат. Имају ли чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ево неколико питања – члан већа-судија Вуковић Татјана. Само ако можете да нам кажете, од када датира тај Ваш сукоб са Радетом, значи Ви сте ухапшени 18. октобра 2007. године, да ли је тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви били у контакту са њим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, никако нисмо били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када сте последњи пут са њим Ви контактирали?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, од тог случаја када се то догодило, нисам имао никакав контакт са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало појасните са којим Радетом, има више лица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Вранешевићем, оптуженим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Са Радетом, другооптуженим, нисам имао никакав контакт од тог случаја, како се то догодило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте га видели?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Видео сам га ево сада, видео сам га.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, после тог дана, никада га више нисте ни видели?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Видео сам га у ЦЗ-у када смо били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, после овог дана у марту 1992. године?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како се то десило да га не видите више, да ли сте се нешто одселили или

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, јер он је био у другој јединици, колега Станко Чича је покривао тај део терена, а ја сам више био на овој другој страни терена. Не знам, можда у пролазу, да смо се у пролазу онако случајно видели, али контактирали било шта, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И онда од када тај сукоб датира? Када Ви сазнајете да он Вас тако нешто страшно оптужује?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То сам сазнао овде у суду, на основу његових изјава што сам видео и добио приликом истражног дела.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Пре тога нисте знали за тако нешто?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. Овде у оптужници пише на доста места – причало се, причало се да сте Ви то учинили. Па, како можете то да нам објасните, не могу да схватим да разни људи који се очигледно можда неки и не познају, причају неке ствари баш везано за Вас, како можете да нам објасните да баш испада да је то нека завера баш против Вас, како можете да нам логички објасните, ако можете, како не рекоше за неког другог, кажете са некима нисте уопште у сукобу, са некима можда и јесте из неких разлога. Када сте Ви први пут, заправо, сазнали да се прича да сте Ви тако нешто урадили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, то сам сазнао од, први пут?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: За ових ето шеснаест.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када сам био ангажован да се ваде ти људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То нам реците.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када сам био први пут, први пут сам тада био и дошло ми је до сазнања да сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када је то у односу на догађај, колико након тога?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, то је било отприлике једно два тједна после наведеног случаја који се догодио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А зар није било три дана након, ако сам ја добро схватила?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Након три дана би.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта је било након три дана?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Након три дана је јављено да су наведена лица нестала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нестала?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А шта је након две недеље било?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Након две недеље су људи почели причати разне приче, није то само моја варијанта била да, за мене, да сам их ја побио, него било је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта Ви сазнајете, ко прича да сте Ви ту нешто урадили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, знате како, причали су и они који су били на лицу места и они који нису били на лицу места, али те ствари нису могле да иду од оних који нису били ту, значи те су се ствари расплињавале од људи који су били на лицу места.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А ко су људи који су били на лицу места?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мислим да је искључиво пуно ствари потекло од другооптуженог који је јавно то причао по Вуковару, што имам и доказе, имам и сведоке да је он то чинио и радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када је он то причао?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, радио је то док је био у Вуковару, то је 1997., 1998., 1999., он је неку странку нагањао тамо, не знам ни ја, шта је нагањао и онда је извадио у Осијеку и то да је био на испитивању, на детектору истине, да је сниман и тако даље. Мислим, ја у то не улазим, то имате Ви да проверите тачност навода и да ли је то у реду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Сада рекосте да сте сазнали тек овде када сте ухапшени, да Вас он терети.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А сада кажете у Вуковару. Када сте сазнали први пут да се прича да сте Ви то урадили, да ли 1997. године или 2007. године?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: 1997. године сам чуо, јер сам ишао да вадим документа у Хрватској, у Вуковар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта сте чули?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И онда сам чуо, у колони сам био, да се ловим и да сам ја тај кога се лови, да сам урадио кривично дело и то. Био сам да тражим документе, одмах сам се јавио и заједно са мном био је Кајганић Милош и замолио сам га да ме одвезе у полицијску станицу да видим о чему се ради, у полицијску станицу у Мокошицу. То је недалеко од Вуковара. Тамо сам нашао заповедника Багвир Бранка. Код њега сам се јавио и рекао: «Дај, молим те, види шта се то ради о мени, сви ми причају у реду, доле чекам ред, да бих дигао хрватске документе и причају да ме лове, ево ме овде, реците шта треба и ето ме». Тај човек се изгубио након петнаест-двадесет минута из канцеларије и дошао је, вратио се и онда ми је рекао дословце, цитирам: «Јеси дошао овде мене да з...», даље да не говорим, «марш ван», лепо је казао: «Марш ван одатле» и онда сам га на вратима, пошто смо се знали раније из цивилства, замолио, рекао: «Дај, молим те, ако можеш да интервенишеш, доле сам у реду, сада сам изгубио ред, па дошао сам забадава, дај да ме можеш прогурати да прођем ради докумената». Вели: «Ходи доле, бићеш прозван».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли је проверавао он да ли има неки поступак против Вас?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Он је, госпођо, ја нисам улазио унутра да видим да ли је он проверавао. Он је нестао из своје канцеларије, отишао је негде вани у ходник. Сада, да ли је проверавао, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И враћа се и шта каже?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Враћа се и рекао је да га ја, да опростите судија, да га зајебавам, тим речима. Вратио се и истерао ме ван и онда сам, вани на ходнику га замолио да ли може да ми интервенише да дођем на ред тај дан да бих поднео. Другу страну, звао ме Хорват Иван из Карловца исто тако и исто тако сам му рекао где треба да оде, код кога треба да оде, да би дошао до података ко је наведено дело урадио, јер ми је један.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када Вас је звао?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тај човек који ми је рекао да зна ко је то урадио, звао се «Личанин», надимак, а то је кућа у којој је била смештена чета резервна,

интервентна чета, где су људи били. Ја сам томе човеку то рекао. Међутим, он ми је на то одговорио: «Он је Србин као и ти, вас Србе све треба позатварати». Онда сам ја био мало вулгаран, па сам га послао у материну и рекао да га онај ко га је поставио на то место, као и он, да су геноцидан народ, да њих не интересује истина и тако даље и вероватно да сам и зато добио ту пријаву.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ту пријаву?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте,, ту, ову пријаву што су мени на терет ставили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, сазнасте ли Ви ко је то урадио, обзиром да Вас терете и тамо и овде, па да је постојао интерес?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја да Вама кажем, ја да знам, луд човек не би то казао одмах, луд човек не би казао одмах ко је то урадио. Сумњи има више, а тај господин који тврди да зна ко је то урадио, нико до сада није се усудио да оде код њега, да сними тај разговор и да види ко је то урадио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, ко је тај човек?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: «Личанин», тај «Личанин», где је чета резервна била, интервентна чета која је поклапала терен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је тај човек, то «Личанин»?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ви мене не чујете, ја га знам по надимку «Личанин».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И ништа више?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И ништа више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И до када сте Ви живели у Хрватској?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: До 1995., до оног задњег када је била «Олуја», када смо протерани, тада сам и ја дошао овамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И од тада сте у Србији?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, сем што сам три пута ишао и у Хрватску ради докумената, које нисам добио ни дан-данас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А када сте ишли последњи пут?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: 1997., 1998. и 1999. године, што има и код УНПРОФОР-а, има код њих евидентирано да сам одлазио, да сам тражио документа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам, како је прецизно гласила наредба команданта батаљона Драгана Паића ту ноћ пре него што сте кренули у Бански Ковачевац?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Прецизно, добио сам наредбу да одем у Бански Ковачевац, да известим командира вода, командира чете, премда су претходно већ обавештени телефоном, али успутно да видим да ли су шта одрадили и да

одраде, да скупе преостале цивиле на једно место, да ће доћи камион и да их одвезе дубље негде, у дубину на сигурније место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је том приликом у тој наредби.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је усмена наредба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било и питање организације појачене борбене готовости, јер како рекосте, очекивао се напад Хрвата ту ноћ?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да, била је појачана борбена готовост, јер то је и био циљ да идем на терен ради тога, највише, а ово је успутно било да и то одрадим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи у тој наредби, да Ви то само пренесете или да и учествујете у организацији и начину скупљања тих цивила?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само да пренесем и да немам ја са тим ништа, него само да пренесем да се то одради, јер ће други доћи и да их одвезу и све остало, а то је била дужност других људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По правилу службе, када се преноси наредба више команде, односно вишег команданта нижој команди, односно нижем команданту, како се преноси та наредба?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Усмено и писмено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Усмено и писмено, коме?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако добијем наредбу од команданта бригаде или батаљона, да пренесем у чету, онда преноси се обично командиру чете или командиру вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да сте Ви те прилике требали ту наредбу да пренесете командиру чете, прво, или обрнуто, како сте Ви радили, командиру одељења и командиру вода, па тек онда командиру чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, требало је прво командиру чете, па онда вода, али ја сам обрнуто урадио, прво командиру вода, па онда чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зато што ми је било ово прво, успут прво да ту навратим, да их обавестим да прво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно је шта Вам је успут, а друго је по правилу службе. Објасните ми, зашто сте мимо правила службе пренели ту наредбу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зато да из основног разлога зато да се што пре ти цивили скупе, да би се што пре евакуисали са дотичног терена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је од тог места где су били командири водова и одељења Кривокућа и овај Џакула до команданта, где је био смештен командант чете, командир чете, пардон?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, отприлике једно двеста метара, причао сам малопре. Отприлике велим, двеста, нисам бројао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи тих двеста метара у временском смислу обавештавања, да ли прво командиру чете или командиру водова и одељења?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ништа не значи, значи десетак минута разлике у времену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Идемо редом.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али могу само, опростите, али они су већ претходно обавештени телефоном да ће се то ту вече одрадити. Ја сам ишао ради других задатака, а успутно да видим да ли они то одрађују и да поновим то. То је било тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи то што сте изјавили у истрази, у моменту када сте са места где су били овај Кривокућа и Џакула, кренули ка командиру чете Јови Малобабићу – «немојте случајно да било ко шта подузима, док се ја не вратим, јер ћете бити за то одговорни»?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Шта то значи? То значи да ништа се не подузима, да ти људи требају бити ту на месту, да сачекају, јер возило једино је ту било заклоњено иза зграда, да би безбедно те цивиле и људе могли да одвезу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи то да се ништа не подузима, како Ви кажете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, да их не пушта кући, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Речено је претходно да се прикупе људи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где да се прикупе?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Прикупе управо место где је наведено у оптужници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте им рекли да се тачно на том месту прикупе људи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, јер ту је једино безбедно могло возило доћи, да се ту људи и њихове ствари укрцају у кола, у камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте отишли до командира чете, и данас уз ову модификацију изјаве коју сте дали, да сте само са њим разговарали, он с прозора, а Ви доле докле сте дошли.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када сте чули ту пуцњаву, да је командир рекао отприлике: «Пијане будале пуцају» или тако нешто слично.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто сте се Ви вратили одмах, а нисте ступили у контакт са командиром чете да са њим разговарате о ономе о чему сте требали да разговарате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам, зато што сам имао других обавеза ту вече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вама је обавеза била да обавестите командира чете, долазите код њега, чујете пуцњаву и враћате се назад.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ви опростите, Ви можда мене теретите за неке ствари где ја нисам одговоран. Моје је било да то обавестим, а за овај поступак цивила, за поступак цивила, ја сам чинио услугу, ја са тим немам ништа, ама баш ништа. То је искључиво била надлежност командира чете, командира вода, јер то је била надлежносџт њихова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте изјавили да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да сам преносио само, преносио сам само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све је у реду. Ви сте изјавили да сте кренули код командира чете на тих двеста, триста метара да му кажете што треба да му кажете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Долазите тамо, чујете пуцњаву и враћате се и не саопштавате му то због чега сте дошли код њега. Ја Вас питам, зашто?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, јесам пренео, претходно јесам пренео командире вода, који је махнуо и вели: «Разумео сам све и тако даље».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте пренели командире вода, зашто сте ишли код командира чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зашто сам ишао? Ишао сам лично да га уверим да и пренесем, јер таква је била наредба од команданта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га уверили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Он је рекао да разуме кроз прозор се чуло, јер прозор није био, био је разбијен прозор, па нигде није био ниједан цео прозор, да смо се гледали исто као ја и Ви сада овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви данас кажете да је Ваш разговор био само око те пуцњаве и да сте се Ви одмах вратили и да му ништа друго нисте рекли. Где сте Вранешевића тачно срели пре него што сте кренули за Бански Ковачевац, ту ноћ?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Између команде вода и команде чете, негде отприлике на пола пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се добро сећам, Ви сте у истрази рекли да Вам је командир Паић рекао ту ноћ када Вам је дао наредбу, да можете да одете кући и да се окупате, па да онда.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Прескочили сте један већи део, није тако рекао, него је, прво смо дошли у Ласињу, па сам га известио о свему, па ми је онда, након тога, рекао да могу да одем кући да се окупам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте данас рекли, у истрази сте рекли другачије.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И првошњу изјаву имам овде, господине, опростите, имам ја изјаву и овде, из које се читко може да се види, да сам ја дошао у Ласињу и известио, да су ме известили да су лица нестала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас ја за после, него пре него што сте кренули те ноћи, рекосте у истрази «то је било око 22 сата» када Вам је овај дао командант наредбу да идете у Бански Ковачевац и да урадите то што треба да урадите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази сте рекли да Вам је након тога дао одобрење да одете кући да се окупате, дуго се нисте купали.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у повратку да сте одмах ту срели овога Вранешевића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раду Вранешевића, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас рекосте другачије.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, добро, нисмо се разумели, у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је тачно?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Што је тачно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је тачно, ово данас што сте рекли или оно што сте рекли у истрази?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам, хоћете поновити, молим Вас, нисам Вас разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас сте рекли ово што сте рекли, помињете Ласиње и тако даље. У истрази сте рекли да сте претходно отишли кући, окупали се и онда при самом повратку срели сте Вранешевића и кренули сте даље.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ово друго је тачно што сам отишао за Вргин Мост, окупао се, Вранешевића сам нашао у гостиони «Бистра», питао га хоће ли ићи са мном, рекао је да иде и одатле смо кренули преко Пјешенице, Абеза, шуме «Мале Трепче» и дошли у Пркос са колима «Кадетом».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте му рекли, где идете и зашто идете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Рекао сам му да иде са мном да ће добити два дана слободно, да не идем сам, да треба неке цивиле преместити, да нам је задатак само да обавестимо то и да успоставим везу са куририма за резервну чету и остале задатке, да ли је попуњена војска са муницијом, опремом и свим осталим и да ли је сва војска на лицу места, да није ко побегао и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сте му рекли све оно што је Вама командант рекао?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте. Мислим да му нисам могао ни сакрити, јер је био војник, водник и тако даље, старешина, да није било разлога да се било шта крије и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је урађено како сте Ви то намеравали, да се скупе људи и да се превезу, ко је требало да извести команданта да је задатак извршен?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Командир чете, командир вода, а то и начелник санитета и возач који их вози. Када их покупи, стане испред команде и каже – ту су лица, вози их у штаб територијалне одбране и цивилне заштите, где их предава и они одлучују где ће иста та лица бити смештена, јер су имали програм тачно које куће и где ти људи могу да буду смештени, које су празне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Вам је командир, командант батаљона, када се чуло шта се догодило и да су неки цивили бачени у бунар и да их треба извадити, како је гласила његова наредба у односу на Вас, шта Ви треба да урадите?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Послао ме је на лице места да идем, заједно и он је са мном ишао. Најпрво је послат Станко Чича, он је одбио да иде, није хтео да иде, онда сам послат ја и он је ишао са мном и Станко Соколовић, његов заменик, од команданта заменик и ми смо ишли тамо. Питали, људи су слегали раменима, нико ништа не зна, али људи су побијени. Дошли смо, известили смо, написан је извештај и командант га је однео у Вргин Мост, ја мислим у штаб територијалне одбране и у корпус.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цела та организација посла око вађења тих лешева, да ли сте Ви то радили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сачекајте, и онда је то, онда након два дана је прошла наредба у батаљон, да те цивиле побацане у бунар треба да се изваде. Командант ми је наредио да нађем људ који ће то урадити. Ја сам нашао те људе и човека који ће ићи у бунар, а људи из јединице исте ту који су били, јавили се да ће они остали део примати и да ће те људе сместити у сандук и тако је то одрађено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је командант батаљона могао наредити тој чети која је била надлежна за ту територију, шта ћете Ви?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није никоме наређивано, они се самовољно јаве и зато, јер им је обећато да ће бити плаћени, јер то нико онако слободно не би урадио без средстава, без материјалне користи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта урадити са лешевима извађеним из бунара, да ли сте имали такву наредбу, шта, како Ви спроводите ту наредбу, шта се дешава са тим лешевима након што се изваде из бунара?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ти лешеви када су извађени из бунара, било је паркирано возило «110», војна. У њој је био сандук дрвени и ти лешеви су смештани у тај сандук.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта бива после?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У року од два дана је речено да су сви повађени, да нема ништа више у бунару. С обзиром да човек који је то радио и вадио, није био од поверења, то сам већ у претходном излагању навео, био је склон чињењу кривичних дела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули смо то од Вас, Ви добијате наређење да организујете вађење лешева из бунара?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ако се не варам, рекосте да нисте били присутни том вађењу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам имао потребе, зашто бих ја ту био присутан. Имају људи који ваде, а ту је зона одговорности од командира вода и од командира чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви добијате наредбу да Ви то организујете и да то спроведете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви нисте на лицу места?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли у тој наредби има икаквог дела који се односи на то шта урадити са тим лешевима, када се изваде из бунара?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Наређено је било да се одвезу и да се сахране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме је наређено?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Е то не знам. Ја знам за двојицу где сам ја учествовао где су сахрањени, а трошкове сахране је носио управо господин, кога сам навео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која двојица?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За кога знате да је сахрањен?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Гроф и његова мајка и сахрањени су испред куће, два гроба, све је урађено како треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Узгред речено, није сада битно, али Ви се браните од нечега што нисте ни оптужени, нити је против Вас вођена истрага у претходном поступку, реч је о господину Бритвецу, не, о сину и мајци Бритвец, овај има надимак «Гроф», Ви сте били осумњичени за то, ја се питам, да ли је можда требала да се води истрага и за ту причу, али у сваком случају, није, нити је вођена истрага за та два леша о којима причате, нити сте оптужени за то. А све време причате о томе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине опростите, али оптужба, у њој пише, за шест лица да сам ја извршио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шест да, али не за осам, ово би било осам, са ова два лица би било осам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Којих има шест?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бритвец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам на почетку одмах рекла да се ограничимо на ове цивиле из Банског Ковачевца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Банском Ковачевцу су била само четири лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што спомињете неке друге из Пркоса и шта ја знам тамо даље, о томе нећемо да причамо, јер Вам се то не ставља на терет оптужницом, да не губимо просто време у вези тога.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, добро, онда нема проблема, Ви питате ово за Бански Ковачевац, ово све што имам ја ћу Вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас питао за ова лица из Банског Ковачевца, тих лешева колико је било, четири, пет, шест, Ви сте добили наредбу да организујете вађење тих лешева и одвожење и рекосте и за сахрану?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви ни у једној од тих радњи не учествујете према Вашем исказу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам ја био једини безбедњак. Била су двојица још изнад мене. Нико то није хтео, знате господине, а и ја нисам имао довољно средстава, мене је војска хранила, мене и моју породицу, а те људе где год их одвезао и затрпао у земљу, требало је платити људе да се сахране, а ја нисам имао од чега да живим. А Ви ако ми не верујете, питајте Гвозденовић Милоша, пуковника, једини сам човек који је добијао хуманитарну помоћ од војске, да ми породица преживи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нисте добили ту наредбу као Пане Булат?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, то су биле све усмене наредбе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него сте добили наредбу као војник.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Као војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И према томе, не можете Ви сносити неке личне трошкове и неку лично нешто радити на своју руку, него поступити по наредби. Добили сте наредбу од команде и Ви сте војник и извршавате наредбу и зашто сада причате о томе да су то неки трошкови.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Опростите, да ли сам ја то могао сам да урадим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам, ја Вас питам, Ви сте добили наредбу и питам Вас, шта, како сте Ви спровели ту наредбу. Добио сам одговор, хвала Вам, немам више питања.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Недовршено, прекидате и питате што Вама одговара, не дате ми да одговорим. Господине, ја морам да завршим. Ја сам добио наредбу да организирам, а нисам добио наредбу као што Ви наводите. Ово је отежавајуће што ми дајете још више на терет, опростите. Ја ту наредбу нисам добио, него сам добио да организирам, да нађем људе који ће водити, да ти људи се изваде из бунара и даље стоп, тачка. Ја даље не знам, ја даље никакву наредбу нисам од никога добивао. А опростите ми, можда сам неугледан, ја се Вама извињавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте се мени извињавати уопште.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али ја и суду се извињавам, али ово је нетачно и да ми се нешто приписује што није тачно и што ја нисам добио да урадим, јер ја сам човек немоћан, ја сам само извршавао оне задатке које су дали на, по наређењу, иако и те задатке, то нису били моји задаци. То је требао да одради и командир чете и вода што им се догодило, то у јединици, а не ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако онај ко добије наредбу да организује неки задатак, онда ваљда неко треба то и да изврши.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја сам извршио што ми је наређено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко извршава то што сте Ви организовали и ко за то одговара што сте Ви организовали да се изврши – вађење лешева и сахрану?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, био је командир вода, командир чете, када дођу овде питајте их, па ћете видети ко је био. Ја сам био да нађем људе који ће то радити, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам да ли сам ја у праву, Ви мени слободно реците ако ја грешим, слободно.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Колико пута или кажем, колико често се Булат виђао са Радетом Вранешевићем од почетка борбених дејстава у Хрватској до овог догађаја из оптужнице?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја са Вранешевићем сам се виђао пре поступка и до овог задњег поступка једно четири, пет пута.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја ћу поновити поново питање, дакле моје питање је врло јасно, Булат, дакле, колико сте се пута Ви често виђали са Вранешевић

Радетом од почетка, дакле, рата или борбених дејстава у Хрватској до овог догађаја из оптужнице, дакле, до овог чина убиства ових цивила за које се теретите? Колико је то било често и да ли је уопште било виђања, да кренемо тим редом?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Видели смо се задњи пут када се овај случај догодио. После га ја нисам видео до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али бранилац Вас пита.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, рат је почео у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, видели сте га овог дана.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био овај догађај. А пре тога, од почетка рата.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, 1991.-1992. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте током рата па до овог Банског Ковачевца виђали оптуженог Вранешевића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, видео сам га два пута тамо у Банском Ковачевцу и ово овде сада на суђењу. Ја га цели рат нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то други пут у Банском Ковачевцу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Банском Ковачевцу, када се тај случај догодио, када је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И други пут сам га видео једном у трговини, да је био у трговини. Ја сам пролазио, видео сам га испред трговине и мислим да је пио пиво, у Банском Ковачевцу, у Пркосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута у Банском Ковачевцу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, једном у Банском Ковачевцу, једном у Пркосу у трговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од почетка рата, да ли сте га видели још неки пут?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само та два пута?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, видео сам га у јединици приликом обиласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то Вас пита бранилац, колико сте се пута видели?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И у јединици сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се пута видели од почетка рата до овог критичног догађаја у Банском Ковачевцу?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Колико пута у јединици и какво је то виђење било?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пет, шест пута приликом обиласка јединице, приликом разговора са борцима и тако даље.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли сте са њим разговарали конкретно било шта, било о чему, о приватном животу, о рату, о свему, да ли је било разговора?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Приватни разговори и све, нису се одвијали, углавном о проблемима на линији, да ли има каквих проблема, да ли каква помоћ треба и тако даље.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Данас је поменуто да сте били са њим у ресторану у кафани једној, да сте попили једно пиће. Да ли је то кафана или трговина?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У трговини.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: У трговини?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Пошто чујем да се помиње и трговина.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нема кафана, то је у Пркосу само трговина.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Рекао је кафана, гостиона, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само мало да појаснимо, Ви сте рекли да у Пркосу није радила та гостиона и да ту нисте ни свраћали, а да сте у Вргином Мосту попили по једно пиће обојица.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је у Вргин Мосту а не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Ви помињете да сте у Пркосу у гостиони пили, а причали сте да нисте?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, у Вргин Мосту смо попили пиће, а ово ако мислите на овај терен сада када смо ишли на ово лице места, само једно пиће смо попили у гостиони «Бистра», а у Пркосу је све било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та гостиона «Бистра», у Вргином Мосту?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, а трговина и гостиона у Пркосу су биле затворене, то је било касно време, то је било 11 сати.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Када сте пили у трговини, ако сте пили са њим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је било пре тог случаја, нећу претеривати, једно месец, два дана, не сећам се.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Пре тог случаја?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Ја сам тако схватио, Ви ме исправите ако сам погрешно схватио из његове одбране.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам разумео, опростите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да је он пре одласка у само место Ковачевац, да је свратио у гостиону са Вранешевић Радетом и да су попили ту највероватније један вињак, дакле, претпостављамо неколико сати пре овог самог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је тврдио.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли то може да потврди, да ли је то тако било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тврдио и да се то дешавало у Вргином Мосту.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, у Вргином Мосту у тој гостиони.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: «Бистра»?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: «Бистра», била је гостиона и ту смо попили пиће.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, колико сте се задржали Ви дуго у гостиони «Бистра»?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, једно петнаестак минута.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли сте Ви били сами у гостиони, или је још неко био поред Вас?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сами смо били за столом, сами за столом.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: У том тренутку док ви пијете, где се налази возач који Вас вози, овај Самарџија?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја сам возио моја кола «Стојадина» црвеног до шуме «Абез», а тамо смо добили службено возило «Кадета» и возача да даље наставимо са тим возилом.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Дакле, од ког места Самарџија преузима и Вранешевић Радета и Вас?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Из шуме «Абез».

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Из шуме «Абез».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ту је било наше резервно складиште за наоружање, за опрему и све остало.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Е сада, идемо на само лице места, дакле, Ви сте кренули заједно са командиром оделења Кривокућом и овим командиром вода Џакулом, да ли је тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Одлазите, Вранешевић Раде остаје иза Вас, да ли је тако?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Колико је времена прошло од тренутка када Ви крећете са командиром оделења, командиром вода, у правцу куће где је смештен командир чете, док чујете те пуцње који су се чули, да ли можете одредити временски колико је прошло?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, нису се чули све док нисмо дошли до команде чете, онда су се чули пуцњи, али то не могу ја тврдити, јер нисам био на лицу места, чули су се пуцњи.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, чули сте пуцње, видели сте командира чете, враћате се назад, идете дакле у правцу из којег сте дошли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Тако сам Вас схватио.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Када затичете и када видите Вранешевић Радета, да ли га можете одредити, да ли се можете одредити у односу на ову кућу број 8, где се овај злочин догодио, где стоји Вранешевић Раде?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде Вранешевић је отприлике негде на пола пута између команде чете где је био командир чете и командири вода и ово место где се дело догодило.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Колико је то, ако метрима меримо, колико је то отприлике метара од самог догађаја?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, отприлике, негде сто, стопедесет метара.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли видите било какво оружје код Вранешевић Радета у том тренутку када га видите по повратку, да ли има било какво оружје код себе?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, имао је аутоматску пушку.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Имао је аутоматску пушку?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Када га Ви видите са том аутоматском пушком, да ли сте Ви били сами или је неко још поред Вас био?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Био је, био је Самарџија Ђорђе који нас је возио са колима, кола су «Кадет» маслинова боја и тако даље.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја морам поново да се вратим на то питање. Ви идете, не знам, рекли сте малочас у исказу да је Самарџија остао, да он није улазио у тај део где се налазе куће, да је он био са колима?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А сада причате, дакле, да идете сами и да сте се нашли са Вранешевић Радетом?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Откуд се и како се појавио Самарџија, возач?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер сам му рекао за двадесет минута да, то је удаљеност од километар и по, да дође доле.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је он дошао сам или је дошао са колима?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Са колима је дошао и ми смо ушли у кола и.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли сте ушли заједно Ви и Вранешевић Раде или сте ушли Ви пре или?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Заједно, заједно смо ушли.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Значи, заједно сте ушли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Вранешевић је сео на задњи сиџ, ја сам сео напред и отишли смо за Ласињу да извистимо команданта о догађају који се догодио.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро и причали сте, дакле ушли сте скупа у кола. Још једно питање везано за ову пушку. Како држи пушку, да ли се сећате, да ли се можете сетити, да ли је држао у рукама, на рамену, ако се можете сетити?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пушку је држао у рукама, када је сео у кола, ставио је између сицева, свога, возача и сувозача, оно како има ручна, па.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, ја бих још једном, ако дозволите, питао, значи од тренутка уласка у кола и вожње у тим колима, да ли било какав дијалог тече између Вас и Вранешевић Радета?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да. Ја сам питао Раду шта је са цивилима.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Он је рекао: «Нема их». Ја сам се онда издерао: «Ко би вам дао две овце би изгубили, а да не можете четири цивила да сачувате док дође војска». То је сав разговор био док нисмо дошли у команду у Ласињи.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: И ништа више о томе Ви нисте разговарали?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, бранилац оптуженог Вранешевића.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Само имам једно питање. Када сте стигли на лице места и паркирали се аутомобилом, да ли сте приметили неки камион можда?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, никакав камион, само је наш, јер то је било касно време, било је само наше возило ово са чим смо дошли, то је био «Кадет», казао сам, маслинова боја, а камион није никакав био.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Које доба дана је било када сте покупили Вранешевића, када сте кретали?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Негде око десет, пола једанаест, 22,30, тако, 22-22,30.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто у вези ове пушке за коју тврдите, аутоматска пушка код Радета Вранешевића. Реците Ви мени, када сам Вас ја на почетку питала да ли је Раде Вранешевић имао нешто од оружја, рекли сте: «Имао је тај неки пиштољ «тетејац»?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, па имао је и пиштољ «тетејац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ми Ви данас рекли.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када Ви први пут код њега у рукама видите аутоматску пушку?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Први пут пушку видим када смо, када сам ја са командирима отишао са лица места ово где се догодило, са командиром, значи командир Џакула Милан и Ђуро Кривокућа, када смо отишли према команди чете и када сам се ја враћао, када сам се враћао, када сам нашао Раду Вранешевића, онда сам видео да држи пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада први пут на тој цести где сте се срели, Ви први пут видите код њега ту аутоматску пушку?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, а до тада је нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сада, питасте ли Ви њега, откуд сада та пушка, није је имао овамо док, када сте били у гостиони у Вргином Мосту није, и први пут сада видите му пушку, откуд сада?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам, нисам, али нисам, али сам закључио да је вероватно узео од возача Самарџија Ђорђа који нас је возио, закључио сам оно и нисам га, зато га вероватно ни питао. Али не знам, то не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само Ваш неки закључак?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је узео. Да ли сте Ви у возилу возача Самарџија Ђорђа видели такву аутоматску пушку када сте долазили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мрак је, ноћ је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, госпођо, ружно би било да ја лажем, ноћ је, мрак је, стварно се није видело, на два метра човек човека не би препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ми реците, на основу чега закључујете да је Раде Вранешевић узео пушку од Самарџија Ђуре или Ђорђа, пошто видим да је тај сведок Самарџија Ђура, звани «Ђорђе» и тако даље? На основу чега Ви закључујете да је од њега узето, а није од војске, значи војска има једно одељење, друго. Откуд Вама тај закључак?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате како, код нас је сваки возач обавезан био приликом вожње да мора имати код себе оружје, да мора имати код себе оружје, што значи, да је то моја претпоставка била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на основу чега таква претпоставка када је Самарџија Ђура звани «Ђорђе» остао још тамо где сте га оставили, кажете, није улазио овамо и Ви не видите, ту излазите заједно и не видите ту пушку код Радета Вранешевића и идете у кућу где је овај Ђура Кривокућа и Милан Џакула и не видите ту пушку и одједном видите на крају?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо, ја овде ове јакне могу да две пушке сакријем да их Ви не видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, претпостављате да је он сакрио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, откуд ја знам, ја нисам пратио то, али пример Вам говорим, да је могуће и да може да испод јакне да стави пушку како хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пешице идете из Пркоса.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, идемо, мрак је, ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Банског Ковачевца и Ви ту пушку не видите и, добро. А реците ми само још ово, оног дана када су вађени лешеве, да ли сте Ви оним камионом са Драганом Бјелићем ишли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Драган Бјелић је камион довезао, а ја сам дошао са «Заставом 101», беле боје и он је остао, а ја и Драган Бјелић смо се вратили са возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, какав је тај камион Драгана Бјелића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете «110»?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Војни, маслинасти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку боју, маслинаста, војна?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Маслинова, та тамнозелена боја, маслинова боја камион, војни камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао при батаљону неки жути камион, наранџасти, да ли је постојао, да ли је неко дужио такав неки камион?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико баш није?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Искључиво су била војна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су била војна возила?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Војна возила, ја нисам за тај камион чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко возило те боје, жуто-наранџасте, као што је користила «Електра»?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: «Електра» је имала жуте, али ту се нису виђали ту, у то време ниједно од таквих возила туда није пролазило, ниједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Булат. Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само још, везано за ову пушку коју је видео код Вранешевића, да ли се може одредити о којој врсти пушке је реч, имају пушке разне, тако да, ако се може сетити?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пушка, аутоматска пушка, јасно сам је видео у руци да је имао аутоматску пушку.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је она са дрвеним кундаком, има она са металним расклапајућим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Преклопним кундаком, јер се видело, није имала дужи кундак, видело се то, то сам видео, јер сам као до Вас, видео.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Булат, имате ли још нешто да изјавите у своју одбрану, што евентуално нико Вас није питао или нисте рекли данас, а сматрате да је битно за Вашу одбрану?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, ја верујем да ћемо се видети још ових дана, па ћу имати прилике, да ћете ми пружити прилику да се сетим, јер ја Вас молим, као суд, то није мало времена, то је седамнаест година и ви млађи неке ствари заборављате, а како ја нећу као старији човек, па ћете ми вероватно дозволити ако сам негде нешто пропустио, да ми дозволите да изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када год будете сматрали да нешто треба ново да кажете, да допуните, имаћете прилике.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Још бих само нешто питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Овде ми је дошла сестра, брат. Да ли бих могао пет минута само да поразговарам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићемо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала пуно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13 часова и 37 минута и биће настављен:

*03. септембра 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА